

NARODNI LIST

Izhaja vsak petek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine groste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglaš se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglašje se plačujejo po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Še beseda za Novo leto.

Niso vsi ljudje enih misli. Nekateri zahtevajo zase in za druge čim več pravic in svobode, drugi zopet pa hočejo zaslužnjevati slabejše, jih držati v temi in nevednosti. Eni hočejo biti enakopravni z vsakim, drugi pa bi radi bili vsakomur gospodarji. A naš veliki Učenik je učil in proglasil, da so si vsi ljudje med seboj enaki in da pri Bogu najde milost največji siromak ravno tako kakor vsak kralj ali cesar.

Ko smo snovali narodno stranko, nismo hoteli nikogar zaslužniti v kako gotovo politično mišljenje, ampak je bil naš cilj: da se neuki narod izobrazí, da se ga osvobodí iz gospodarske in politične sužnosti, da postane vsak član našega naroda svoboden in enakopraven državlján in da se mu olajšajo težka in krivična bremena. A vstali so proti nam oni, ki so bili vajeni, da so zapovedovali in da se jim je vsak klanjal, jih slušal in se jim slepo pokoril, kar po naukih našega Odrašenika gotovo ni krščansko. Ti ljudje, ki so si sami prisvojili gospodstvo nad ljudsko voljo, vidijo sedaj, da se narod vsled naše probuje začeti bojovati za svoje pravice, za svojo svobodo. In z vso silo se trudijo, da bi narod ne spregledal, ampak da ostane, kar je bil po njihovi zaslugi toliko stoletij: neveden in zaslužnjen. Z vso silo so se uprli našemu delu, da bi še nadalje ostali vodje in gospodarji nad ljudstvom.

Ako narod sam ne mara zase in za svojo bodočnost, ako mu samemu ni do tega, da strese raz sebe težki jarem sužnosti, gospodarske in politične odvisnosti, ako sam hoče še nadalje ostati v nevednosti in temi, je samo ob sebi umevno, da ga ne more nihče prisiliti, da dela nasprotno. A vsak pravi in zavedni rodoljub je dolžan poučevati in voditi nevedne in nevedce.

Zato naj naši prijatelji ne prenehajo v svojem rodoljubnem delu za probujo in osveščenje naroda, ampak naj s podvojenimi silami na tem delajo. Naj izobrazujejo narod, naj širijo napredne misli svobode in enakopravnosti, naj dvigajo in zbirajo narodne vrste, ker le potem bo začela naša domovina živeti boljše življenje, bo srečna in zadovoljna.

Vsakega pravega rodoljuba sveta dolžnost je, da se briga za svoj narod, za svojo domovino. Dočim drugi narodi napredujejo in težijo za čim večjo svobodo in prosveto, ne sme zaostati tudi naš narod, ampak mora v vsem dobrem, koristnem in lepem iti vspešno z boljšimi in naprednejšimi. To se bo doseglo s požrtvovalnostjo in vztrajnostjo. Stojmo vedno na krovu za obrambo narodnih pravic, tolmačimo in pojasnjamo narodni program in načela narodne stranke, snujmo središča prosvete in izobrazbe, širimo dobre knjige in prave ljudske liste, iz katerih bo narod črpal zdrave, dobre in — obilne nauke.

Z novim letom se naj naša stranka pomladi in ojači. Dvigajo se proti njej razni sovražniki, v prvi vrsti klerikalci in Nemci, ki naroda ne ljubijo, oziroma ga sovražijo in ga zastrupljajo, ki niso nikdar storili za narod ničesar trajno dobrega, ampak so ga samo zapeljevali s praznimi besedami in obljubami.

Z dobro voljo in z nesebičnim delom se zmore vse, brez tega nič. Dal Bog, da prinese naše in delo naših prijateljev narodu srečo in zadovoljnost.

Zaveza slovenskih prost. gasilnih društev za Spodnje Štajersko.

razpošilja te dni na svoja društva sledečo okrožnico:

One požarne brambe naše zaveze, katere niso dobile tekom dveh let nobene podpore iz deželnega ognjegasilnega zaklada, imajo pravico zahtevati to za leto 1911. Za dotične vloge (prošnje) uporabljati se smejo samo priložene litografirane pole, kjer je treba zapisati samo ime in kraj požarne brambe, pritisniti pečat in podpisati od načelnika in tajnika. Prošnji se priloži vprašalna pola, katera mora biti izpolnjena v vseh rubrikah, podpisana od dveh članov načelstva, pritisne se ji tudi pečat.

Označene prošnje z vprašalnimi polami naj se takoj ali vsaj najdalje do 15. februarja 1911 frankirano vpošljejo načelstvu Zaveze slovenskih prostovoljnih gasilnih društev za Spodnje Štajersko v Žalcu v nadaljno predložitev visokemu štajerskemu deželnemu odboru. Obe poli se morata predložiti v izvorniku in ne v prepisu.

V rubriki: »Ktero orodje si želi gasilno društvo« naj zapiše požarna bramba dotične svoje želje; pri tem pa se mora natančno ozirati na sledeče predpise:

1. Denarne podpore dobijo se za:

delavsko, razdiralno in popravilno orodje, vodne naprave, plezalne stolpe, čelade, vozne pomikalne lestve, vozove za vodo, kolarnice, plašče, moštvene vozove, popravila na orodju, dež. običajne prednje vozove (oziroma sanke) za prevoznjo snemalnih brizgalnic, in konečno poravnanje starih dolgov, kateri so nastali še pred letom 1892.

2. V blagu (naturi) se dobi:

sesalne cevi z vijaki in brez vijakov, kropilne cevi z vijaki in brez vijakov, naslonjačne in vtikalne lestve s podpiralnimi drogi in brez njih, sobne in berglajne brizgalnice, vozne brizgalnice, nosilne premikalne lestve, lestve s kljuko (oblika po graškem običaju), strešne lestve, sekire s konico, dimobrambni pristojci, vedrice za vodo in cevne vrvi.

Razven tega pa je še dovoljeno:

v nujnih slučajih tudi pred potekom triletnega roka prositi potom Zaveze sloven. prostov. požarnih bramb za pomoč v denarju ali v blagu, če se zato ne zahteva podpore v poslednjih 3 letih.

Podpore se ne dobi za: uniforme (razven plaščev), moštveno opravo (razven sekire), hidrofere, cevno skopčanje (razven štajerskega normalnega vijaka), vozove za orodje, opravo plezalcev, univerzalno orodje, rešilne vrvi in poravnaje dolgov, kateri so nastali po letu 1892.

ad 1. Gasilna društva, katera prosijo poravnanja dolgov, morajo priložiti prošnji vse dotične račune ali dolžna pisma in potrdila za storjena naplčila ali odplačila. Računi se smejo glasiti samo na dopustne pripomočke.

Prošnjam, katere niso stavljene po navedenih predpisih, ali pa v katerih se preti, da se bode društvo razpustilo, če ne dobi podpore, se ne bode nikakor ustreglo.

Tudi mora biti pri vložitvi prošenj plačana letna zavezna članarina.

V slučaju, da bi bila požarna bramba prisiljena si kaj važnega nabaviti, za kar bi ona pozneje prosila pripomoči iz deželnega ognjegasilnega zaklada, mora društvo to nujno nabavo in zato govoreče vzroke takoj naznaniti zvezi slovenskih prostovoljnih gasilnih društev za Spodnje Štajersko v predložitev na visoki deželni odbor štajerski.

Žalec, meseca prosinca 1911.

Za načelstvo zaveze slovenskih prostovoljnih gasilnih društev za Spodnje Štajersko:

Josip Širca, t. č. načelnik.

Edvard Kupec, t. č. tajnik.

Iz političnega sveta.

Politične spremembe na Kranjskem. Čaje se, da odstopi v kratkem deželni glavar pl. Šuklje. Njegov naslednik bi postal dr. Šušteršič.

Državni zbor. Seje se bodo pričele zopet 17. tm. Najprej se bo odpravil proračun in predloga o avstroogrski banki, nato pa nova postava o krošnjarstvu in nova društvena postava. Prvo branje proračuna se ima končati do 27. t. m. Še prej pa se ima v proračunskem odseku izvršiti razprava o pravem oddelku laškega vsenčilišča. V tiskovnem odseku se je končala razprava o novi tiskovni postavi, ki bo morda že februarja prišla na dnevni red v državnem zboru.

Slovenski klerikalci lezejo v vladni tabor. „Slovenec“ poroča, da je imel poglavar slov. kler. dr. Šušteršič zadnji čas večkrat sestanke in pogovore z ministerskim predsednikom baronom Bienenrothom, in da je slednjemu na tem ležeče, ustvariti ugodno razmerje med vlado in klerikalnim Slovenskim klubom. Smo radovedni, koliko časa bo še trajalo, da bo postala iz rjovečega protivladnega leva dr. Šušteršiča ponižna vladna ovčica.

Državni dolg. Naša država je imela s koncem januarja 1910. 12 milijard kron (Ogrska nekaj čez 5, Avstrija blizu 7 milijard!) državnega dolga. Od tega se mora plačevati na leto 479 tisoč milijonov kron obresti.

Nova vlada. Dne 10. tm. je cesar imenoval novo vlado: ministerski predsednik je zopet baron Bierenroth; notrajno ministerstvo bo vodil grof Wickenburg, trgovinsko dr. Weisskirchner, pravosodno grof Stürgkh, domobransko Georgi, železniško dr. Glombinski (Poljak), finančno dr. Maier, ministerstvo za javna dela dvorni svetnik Marek (Čeh), poljedelsko baron Wiedmann; poljski minister-rojak je grof Zaleski. Da ima ta nova vlada nam Slovanom skrajno sovražni značaj, je razvidno na prvi pogled.

Na Češkem bo najbrže že v nekaj dneh odstopil cesarski namestnik grof Condenthove. Njegov naslednik bo, kakor se čuje, grof Thun.

Razpor med nemško in češko socialno demokracijo vedno bolj narašča. Pred nekaj dnevi je pozvalo glavno glasilo češke socialne demokracije, „Pravo Lidu“, češke socialnodemokratske poslance, naj izstopijo iz skupnega kluba socialnodemokratskih poslancev v državnem zboru.

Ogrsko. Košutovi pristaši se krčijo in, kakor poročajo časopisi, njegova stranka razpada. V ogrskem državnem zboru je imel doslej Košut 53 pristašev; sedaj jih hoče prestopiti 17 k stranki grofa Aponja, 15 pa k stranki grofa Tisze, 8 pa k Justhovi. Tako bi jih Košutu ostalo samo 13.

Turška vlada bi rada najela posojilo 2 in pol milijona liber ter se pogaja z neko francosko banko v Parizu. Turčija rabi denar za zgradbo cest.

Ustava v kneževini Monako. Te dni so razglasili v kneževini Monako novo ustavo, ki jo je knez potrdil. Ljudstvo jo je z veseljem sprejelo.

Beležke.

Ponatis »Kondelika«. Ker od mnogih strani dobivamo pozive, naj ponatisnemo »Kondelika«, javljamo, da smo to pripravljene storiti, ako se tekom enega mesca oglasi zadostno število t. j. tisoč odjemalcev. Javljamo pa dalje, da stane v češkem izvorniku prvi del Kondelika (»Oče Kondelik in ženin Vejvara«) K 5.20, drugi del (»Tast Kondelik in zet Vejvara«) pa K 5.50, in sicer so to cene za broširane knjige. Da mi slovenske izdaje teh knjig ne moremo cenejšje napraviti, je naravno. Naj se torej blagovolijo dotični, ki bi naročili obe knjigi (ker en del sam je za vsakega brez pomena!) oglašiti kot odjemalci najkasneje do 15 febr. To tudi v odgovor na razna vprašanja, ki smo jih sprejeli! — Narodna založba v Celju.

Povišanje dr. Ploja. Državni poslanec dr. Ploj je imenovan za senatnega predsednika upravnega sodišča (IV. činovni razred).

Popravek. »Prosveti« in sicer slovenjebistriškemu in konjiškemu odseku se je naklonil iz III. Narodne zbirke znesek 70 K, in ne, kakor je bilo zadnjič omenjeno, 50 K. — Nadalje je dobila iz iste tudi dr. Vošnjakova ljudska knjižnica v Slov. Bistrici znesek 25 K.

Za III. narodno zbirko »Kluba napr. slovenskih akademikov v Celju« smo prejeli nadalje sledeči prispevek: Kapele, pošta Dobova (gdč. Irma Vidmar) 12 K 40 v.; prisrčna hvala!

»Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju« naznanja vsem proslcem za lanske letnike različnih časopisov, da so se isti že razdelili in se žalibog pozneje došlim prošnjam ne more več ustreči. Odbor.

Cesarjeva darila. Cesar je podelil iz svojega premoženja 100 K vojaškemu veteranskemu društvu v Hrastniku, dalje 120 K gasilnemu društvu v Starinovivasi in 150 K onemu v Št. Lenartu v Slov. Gor.

Glavna posojilnica v Ljubljani je vsled nesrečnih spekulacij in vsled neopravičljive lahkomišelnosti pri podeljevanju posojil prišla v plačilne težave, vsled česar je postal njen obstanek nemogoč. Na občnem zboru 8. t. m. se je sklenila likvidacija. Izvolil se je posebni likvidacijski odbor.

Mestna hranilnica ljubljanska in klerikalci. — Klerikalni časopisi so se zadnji čas z vso silo zaglali v ljubljansko mestno hranilnico. Za celo stvarjo ne tiči nič drugega nego nad vse umazana konkurenca in dobičkarstvo za klerikalno »Ljudsko posojilnico«. Ljubljanska »Mestna hranilnica« je najmočnejši denarni zavod na slovanskem jugu in ima danes 39.700.713 K 77 v. hranilnih vlog. — Klerikalna gonja je seveda popolnoma brezuspešna.

Sneга so padle te dni velike množine. Na Juž. železnici so imeli nekateri vlaki zamude.

Iz finančne službe. Imenovani so za davčne nadupravitelje gg. davčni upravitelji: Franc Bartovšek v Mariboru, Václav Horak v Slov. Bistrici in Aleksander Orožen v Šmarju pri Jelšah.

Zglašenje zaradi vojaške takse. Opozarjamo vse one, ki imajo plačati vojaško takso, da se do konca januarja zglašajo s tozadevnimi dokumenti ustmeno ali pismeno pri občinskem uradu.

Spremembe v vojaških posadkah. Čuje se, da pride na spomlad 7. pešpolk iz Gradca v Trst in 97. pešpolk iz Trsta v Gradec.

»Mirovci, pamet! Celovski »Mir«, nekdanj nepristransko glasilo vseh koroških Slovencev, danes pusto klerikalno trobilo, si tudi ni mogel kaj, da bi se ne zadril v naša celjska narodna podjetja, v Zvezno tiskarno itd. Pri tem pa je zagrešil ljubi »Mir« očitno hotoma to lumparijo, da je zamenjal »Zvezo slovenskih posojilnic«, ki je lastnica teh podjetij, z »Združeno Zvezo« v Celju ter proti slednji hujska. Če dr. Brejc misli, da je za njega kot odraslega človeka in kot politika to častno, blagor mu. Pošten človek bo pa na tako moško čast — žvižgal!

Nečuvstvo! Na Ogrskem prebiva še danes nad 300 tisoč Hrvatov, vkljub temu pa je tam ena edina čisto hrvaška šola. Na drugi strani pa je na Hrvaškem Madžarov komaj 100tisoč, a imajo 72 madžarskih šol. Tako se povsod opazuje, kakšna je pravica za Slovane!

Cesarjevo božično drevo. Cesar je praznoval Božič letos pri svoji hčerki nadvojvodinji Valeriji v Wallsee. Tja je železnica pripeljala iz prestolonaslednikovega posestva Konopišta prekrasno smreko, t. zv. »srebrno smreko«. Ta smreka je doma v Sev. Ameriki. Pod smreko so postavili božične darove za cesarja. Med drugim je bil tam krasen umetniški predmet: na ploskvi iz ametista dva zlata divja kozla. Nadvojvodinje so dale cesarju dragoceno vezeno za na mizo; vezle so jo celo leto.

Dopolnilna volitev za štajerski deželni zbor. Pred nekaj mesci je odložil socialdemokratski poslanec Jodlbauer svoj deželnozbornski mandat iz splošne kurije za kraje Eggenberg, Andritz, Gösting itd. Nemški nacionalci so se z vso silo vrgli na ta volilni okraj, a so pri volitvi dne 5. t. m. grdo pogoreli. Zmagal je soc. demokratični kandidat Kolleger.

Kako nas štejejo. Iz Koroškega se piše: V Trgu je uradnik okr. glavarstva v pouku števnim komisarjem rekel, da je v trškem okraju občevalni jezik nemški in morajo vsled tega vpisati števniki komisarji povsod nemški občevalni jezik. Slutimo, da se je to zgodilo tudi po drugih krajih, kjer tvorimo Slovenci narodne manjšine. Tako nam prihajajo iz Št. Vida pritožbe, da za tamošnje Slovence na zahtevo komisar ni maral vpisati slovenskega občevalnega jezika. Vemo, da v trdoslovenskih krajih okrajna glavarstva niso ukazala tega za Nemce, ki znajo in so prisiljeni slovenski govoriti. To je tista hvalisana nepristranost naših nemških uradnikov.

Nečuvstvo! V Špitalu na Koroškem je obsodilo okrajno glavarstvo g. Milana Petka, asistenta juž. železnice, na 20 K globe, ali pa na zapor za to, ker je povodom ljudskega štetja navedel slovenščino kot svoj občevalni jezik! Smo pač daleč prijadrali v naši nad vse »pravični« Avstriji in kmalu bodo menda začeli zapirati vsakega, ki se bo drznil reči, da je Slovenec!

Razmere na rogaški železnici. Rogaški okr. zastop je v svoji seji dne 29. decembra protestiral proti ravnanju upravnega sveta rogaške lokalne železnice, kateri se pri določitvi voznega reda

ozira edino na kopališče Rogaško Slatino, na potrebe domačega prebivalstva v okrajih Rogačec, Šmarje in Kozje pa se popolnoma nič ne ozira. Zahtevalo se je, da naj vozi jut. vlak tako, kakor pred sedanjim voznim redom, za zvezo Slatine z dopolnjenimi vlaki na južni železnici pa se naj vpelje nov vlak. Tudi se naj za celo leto dovolita večernja vlaka, ki sta vozila minulo poletje vsak dan v občno zadovoljnost, žal, da samo dva meseca. Z upravnim svetom rogaške železnice je domalega vse nezadovoljno.

Graško nadsodišče proti slovenskim pravnim praktikantom. Izvedeli smo za dva slučaja, da graško nadsodišče ni hotelo sprejeti slovenskih pravnih praktikantov, ki sta se hotela posvetiti sodnijski službi, češ, da je vse prenapolnjeno. Slovenski poslanci bodo morali enkrat odločno poseči v to sršenje gnezdo!

Nechedna agitacija. »Marb. Zeit.« nujno svetuje našim spodnještajerskim nemškutarjem, naj zapišejo nemščino kot občevalni jezik — zaradi tega, ker je zapisal pri zadnjem ljudskem štetju tudi naš cesar nemščino za občevalni jezik. »Marburgerica« priporoča to okoliščino kot agitacijsko sredstvo! Vsak dostojen človek ve, da se krone ne sme vlačiti v naše notranje politične zadeve, samo mariborski odpadniki in navdušeni prijatelji Hohenzollerncv tega ne vedo ali ne upoštevajo. Ali pa ne veljajo tudi za mariborsko državno pravdnitvo isti predpisi kot za ono v Celju, ki je svoj čas v silni naglici zaplenilo lepake celjskih Slovencev »Slovenski otrok v slovensko šolo«??

Današnja številka se je za en dan zakasnila zaradi tehničnih ovir v tiskarni.

Celjski okraj.

Plesni venček priredi osobje Zvezne tiskarne v Celju v soboto 21. t. m. v »Skalni kleti«. Svira oddelek celjske narodne godbe. Začetek je ob 8. zvečer. Vstopnina 1 krona. Dame vstopnine proste. Vabilo velja kot legitimacija.

Ženska Ciril-Metodova podružnica v Celju pripravlja velikanski »Kmečki ples«. Vršil se bo prihodnjo nedeljo od 8. ure zvečer naprej, v veliki dvorani celjskega Narodnega doma. Kakor se nam poroča, posetijo to prireditev tudi kmetje iz Balkana, iz Rusije in drugod. Baje se namerava udeležiti tudi Martin Krpan s celm dvorom cesarja Janeza V. in cesarice Katarine. Svira celjska narodna godba. Nikomur ne bo žal, ki si to prireditev ogleda.

Kmečki ples v Celju. Odbor ženske podružnice Ciril-Metodove družbe v Celju kot prirediteljice Kmečkega plesa 15. t. m. v Narodnem domu prosi vse, ki bi ne bili sprejeli povabila na ples, naj se obrnejo nanj, oziroma naj blagovolijo to notico smatrati kot uljudno povabilo.

Velika maskarada Celjskega Sokola se vrši na pustno nedeljo dne 26. svečana t. l. v Narodnem domu. Vabila se razpošljejo še ta teden. Kdor pomotoma ni dobil povabila, naj se takoj obrne na društvo »Sokol« v Celju. Slavno občinstvo pa že danes opozarjamo na to maskarado, ki obeta biti jedna najoriginalnejših, kar smo jih imeli dosedaj v Celju. Zvedeli smo že marsikaj zanimivega o skupinah, ki bodo vzbujale splošno pozornost. Na pustno nedeljo torej vsi v celjski Narodni dom na maskarado!

»Slovensko delavsko podporno društvo v Celju« ima svoj redni letni občni zbor v petek dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer pri g. Bezenšku (gostilna pri Jelenu) v posebni sobi. Dnevni red kakor običajno.

Dramatično društvo v Celju. V ponedeljek 2. t. m. se je vršil občni zbor celjskega pevskega društva, ki je doslej prirejalo slov. gledališke predstave v Celju. Na predlog društvenega tajnika g. Miloša Štiblerja se je sklenilo ustanoviti posebno slovensko dramatično društvo v Celju, kar pomeni prvi temelj stalnega slov. gledališča v Celju. V pripravljalni odsek so izvoljeni znani naš igralci Salmič, dalje pa dr. Koderman in dr. Kalan.

Celjsko pevsko društvo je imelo lani 2135 K 45 vin. dohodkov in 2109 K 63 vin. izdatkov. Priredilo je 6 večjih predstav v Celju, 1 v Gaberju in 3 umetniške večere z osobjem ljubljanskega slov. gledališča. V odbor so izvoljeni g. R. Salmič kot predsednik, dalje pa: prof. D. Beranič, prof. Fr. Mravljak ter Fr. Peterneš, Bruno Rotter, Ant. Jošt in Miloš Štibler.

Telovadno društvo »Sokol« v Žalcu vabi na veliki sokolski ples, ki se vrši na svečnico 2. svečana 1911 v vseh prostorih »Hotela Virant« v Žalcu. Priprave za ples so v najboljšem redu, tako da obeta biti cela prireditev res nekaj impozantnega. Naj bi bil 2. svečan dan, ko se zbere vse slovensko Celje, vsa napredna savinjska dolina v svojem prijaznem središču — v Žalcu.

Žalec. Občni zbor kmetijske podružnice žalske se vrši v nedeljo, 15. januarja 1911 ob 3. uri popoldne v gostilni gospe Hausenbichler v Žalcu. Dnevni red: 1. Društveno poročilo. 2. Poučni govor deželnega živinorejskega nadzornika gosp. Martina Jelovška. 3. Volitve. 4. Brezplačno žrebanje kmetijskega orodja za dosedanje ude podružnice. 5. Sprejemanje novih udov in pobiranje udnine. Navsveti in predlogi. K prav obilni udeležbi prav uljudno vabi odbor.

Občni zbor prostovoljne požarne brambe v Braslovčah se vrši dne 15. prosinca 1911 v gostilniških prostorih g. Vinka Brišnika ob 3. uri popoldne. 1. Pozdrav načelnika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Vpisovanje novih članov. 4. Slučajnosti. Odbor.

Laški trg. Pri tukajšnji sodnji se je nanovo ustanovilo mesto enega sodnika. Mesto je razpisano do 17. t. m.

Braslovče. Tukajšnji trgovec Viktor Ušen je prišel v konkurz.

Za prvo letošnje porotno zasedanje v Celju so poklicani kot sodniki predsednik pl. Würmser, pl. Garzarolli, Kotzian, dr. Roschanz in dr. Kočvar.

Vabila za plesni venček Slov. trgovskega društva v Celju so se že razposlala. Kdor ga še ni dobil, naj se zanj blagovoli javiti pri društvu.

Sokol v Št. Pavlu pri Preboldu bo imel v prostorih g. Franca Vedenika v nedeljo 15. januarja 1911 popoldne ob 3. uri svoj občni zbor, da si izvoli za upravno leto 1911 svoj novi odbor. Vsi sokoli in njih prijatelji so vabljeni, da gotovo pridejo.

Nesreča. Nogo si je natri pri spravljanju teša Ivan Ježovnik iz Štangroba pri Novišti. Padel je tako nesrečno, da si je levo nogo natri in tudi drugače poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

Smrtina kosa. Umrli je v Novi Štifti pri Gornjemgradu dne 29. decembra 1910 veteran Gregor Golob v visoki starosti okrog 80 let. Udeležil se je tudi bojev na Laškem. Blag mu spomin! Naj v miru počiva!

Nova Štifta pri Gornjemgradu. V naši občini se je pojavila nalezljiva bolezen, živinska kuga na gobcu in parkljih. Enemu posestniku je obbolela vsa živina na tej bolezni, nekaj živine pa še drugim štirim posestnikom. Dobro bi bilo, da bi se tozadevni živinozdravniški predpisi spolnjevali. Bati se je, da se bolezen še bolj razširi.

Iz Polzele. Tukajšna Ciril-Metodova podružnica je priredila na Stefanovo ljudsko slavnost v prid božičnici na slovenski šoli. Kakor znano, je Schulverein letos v jeseni otvoril pri nas enorazrednico, ki jo obiskuje okoli 50 otrok; so to po večini otroci od nem. tovarne odvisnih delavcev in malih posestnikov, precej pa jih prihaja tudi iz sedanjih Braslovč. Da se nekoliko zatre vpliv nemške božičnice in da se pomaga revnim slov. otrokom, smo izdali prošnjo za prispevke. V častnem številu so se odzvali napredni slovenski zavodi in posamezniki. Ciril-Metodova podružnica pa je hotela tudi po svoje pripomoči slovenski stvari ter priredila v ta namen slavnost. Z veseljem omenjamo, da smo imeli lep obisk, dasi je domači župnik iz prižnice povedal, da sv. Štefan ni ljubil takih vesellic! Imenom CM družbe je govoril g. pot. učitelj I. Prekoršek obširno o pomemčevalnem delu Schulvereina in pomenu narodne šole. Domači podružnični diletanti pa so prav dobro uprizorili dve šaljivi gri. Delavni polzelski podružnici želimo še v naprej krepkega dela in neustrašenosti na dve strani — le tedaj bodo tudi uspehi trajni, dasi navidezno majhni.

Goljufijo s poštnohranilničnimi knjižnicami uganja po celjskem okraju nek lajnar. Pred kračkim se je naselil pri gostilničarju in trgovcu Pergerju v Levcu, dolgoval mu je slednjič za stanovanje in hrano 66 K. Izročil je krčmarju poštno hranilno knjižico z vlogo 100 K, naj si plača, kar mu gre. Krčmar je šel v Celje in hotel vzdigniti denar, a na pošti so mu povedali, da more vzdigniti denar le tisti, na čegar ime se glasi knjižica. Lajnar ima namreč to metodo, da knjižico za svoje dolge sicer izroči, na pošti pa pozneje pravi, da jo je izgubil, in si da napraviti novo. — Dolžniki pa si lahko stare knjižice shranijo za spomin, ker denarja itak ne dobe. Za lajnarja se zanimajo oblasti.

Iz Št. Jurja ob Taboru. Gdč. učiteljica Marijana Skrbinc je dobila dopust ter obenem zaprosila za upokožitev.

Iz Gornjegagrada. Kakor že prejšnja leta, prireja naša čitalnica tudi sedaj gledališke predstave. S tem nudi svojim članom pa tudi prebivalstvu sploh razvedrilo in izobrazbo. Na Silvestrov večer se je prvič na našem odru uprizorila štiridejanska burka »Moč uniforme«. Na splošno željo se je ponavljala ta šaljiva igra na dan sv. Treh kraljev popoldan. Popoldan pa zato, da prisostvujejo gledališki predstavi tudi okoličani, ker jim je zvečer pozimi neprijetno hoditi od doma. Prišlo je ljudstva več kakor je bilo pričakovati; kajti čitalniška dvorana je bila nabito polna. Posebno so se odlikovali naši sosedji iz Bočne. Mnogo se jih je pripeljalo v sankah. Okoli tri četrt na tretjo uro pa nas je prav presenetila dolga procesija Bočanov, ki je prikorakala v trg. Bilo jih je okoli 50 pod vodstvom g. Bizjaka. Res krasno jih je bilo gledati v dolgi vrsti: moške, žene, fantje, mladenke. Oni pa, ki so doma ostali morali, so poslali vstopnino. Vsa čast narodnim Bočanom! Tudi Šmarčani so se pokazali. Prav lepo število jih je bilo. Zastopana pa sta bila tudi Sv. Frančišek in Novaštifta. Igra je splošno zelo ugajala in vsakdo je bil zadovoljen, da se ni ustrašil slabe poti, ampak je prišel gledat naše vrle diletante. Pisatelj Štoka je prav pogodil s to igrico. Ko bi le več takih iger imeli. Take so kakor nalašč za manjše odre. Pa tudi igralci so splošno prav dobro igrali in s tem pripomogli predstavi do popolnega uspeha. Pevske točke so prav melodijske in so se občinstvu takoj prikupile, zlasti ona konečna arija, ki jo pojeta Liza in Molek. Pravi tip kranjskega mojstra, ki je pod pantofljem svoje boljše polovice, nam je podal mojster Cvirm. Molek je bil dober krojaški pomočnik, kateri pa je končno bil ves srečen, da je dobil klepetavo Lizo. Ta je svojo ulogo izborna igrala in je tudi njen solospjev zelo posrečen kuplet. Trgovski potnik Majer je ugajal s svojim govorjenjem in z debelim

nosom. Dobro je pogodil židovskega agenta. Kaj naj rečemo o Agati? Rezolutno je nastopala vkljub svoji mladosti ter v pravi strah spravila svojega soproga mojstra Cvirna. Eksekutor je imel močen glas in napolnjeno steklenico žeruša, iz katere je vrlo srkal. Predstavljal je dobro, pa tudi kuplet ima lepo arijo. V občinski seji je posebno pozornost vzbujal župan s svojim velikanskim »Občinskim redom«, pa tudi ostali občinski svetniki so dobro nastopali. Omeniti je še dobro izvršen ples Agate z Majerjem. Kratko rečeno, vsi diletanti so dobro predstavljali. V zahvalo jim je bil konečen aplavz, tako da so se morali zopetno pokazati občinstvu. Težavno nalogo spremljevanja na glasovirju je g. D. izborno rešila. — Zeleti je, da naši diletanti v kratkem zopet nastopijo s kako štokovo igro.

Zahvala. Odbor »Kluba napr. slov. akademikov v Celju« izreka tem potom najsrčnejšo zahvalo gg. dr. Jurju Hrašovcu, odvetniku v Celju, Hinku Požunu, notarskemu kandidatu v Celju in g. Vavkenu tajniku »Južnoštajerske hranilnice« v Celju za knjige, katere so mu bagovolili nakloniti. Odbor.

Spremembe pri »Deutsche Wacht« v Celju. Znani prijatelj kapucinskih klobas dr. Balogh se je popolnoma odpovedal sodelovanju pri »vahtarici«, ker se neče dati sekirati od »grbavca«. Tudi Ržiha odide od »vahtarice«. Ali bodo počasi šli vsi zvesti junaki in branitelji celjskega »nemštva«?

Komedije dr. Jabornegga. Kakor smo zadnjič poročali, je dr. Jabornegg odstopil kot celjski župan. A že pred sejo je dr. Jabornegg preklinal svoj odstop. Dal se je torej preprostiti. Enako komedijo zaigral je tudi že pred leti. Mi se temu le smejemo. Dr. Jabornegg bo najboljši storil, ako se kot župan podpisuje odslej: »župan do preklica«.

Novo poslopje za celjsko okrožno sodnijo. Koliko let se že o tem govori, da bi se za celjsko okrožno sodnijo postavilo novo poslopje. Pa menda še ne bo iz tega kmalu kaj! Tudi še v letošnjem državnem proračunu ni za to nobene postavke. Celjski poslanec Marckhl pa molči. Zakaj neki? I no, stvar je enostavna: celjsko mesto ima sedaj pač lepe dohodke, ki jih plačuje okrožna sodnija in državno pravdnštvo kot najemnino. Zato pa naj le ostane okrožna sodnija v sedanji baraki tako dolgo, da se bo nekoč nad sodniki in jetniki podrla. To je skrb za ljudsko zdravje!

»Dijaška kuhinja v Celju« ima svoj izvršni občni zbor dne 14. januarja t. l. ob 2. uri pop. v posojilnični dvorani Narodnega doma.

Učiteljsko društvo za celjski okraj je imelo 6. t. m. svoj običajni letni občni zbor, ki je bil z ozirom na slabo vreme prav dobro obiskan. V nad dve uri trajajočem, pri nekaterih točkah precej burnem zborovanju se je rešilo mnogo važnih zadev. — Da ima društvo v gospodu Brinarju izredno požrtvovalnega, a tudi spretnega, neustrašenega in premišljenega predsednika, je pokazalo zlasti to zborovanje. Njegov govor o našem položaju nas je kar elektriziral. Čast takemu možu! — Svoje navdušenje zanj smo pokazala s tem, da smo ga enoglasno zopet zbrali za predsednika. V odbor so še bili izvoljeni: gg. Ernest Slanc (podpredsednik), J. Sevnik (tajnik), Tilka Brinar (blagajničarka), Ciril Pregelj (pevovodja), Fr. Žagar (knjižničar) ter Anton Petriček in Anton Sivka (odbornika).

Narodna društva v Vojniku. V nedeljo 8. t. m. je imela svoj redni občni zbor »Narodna čitalnica« in Ciril-Metodova podružnica. Malo se sliši od nas o društvenem življenju, v trgu samem tudi omejeni društvi nimamo mnogo zaslombe, vsa njih moč in ves pomen naših društev je v naši okoliški mladini, ki je tudi v nedeljo po uro daleč prišla na občni zbor, vojniški narodnjaki pa so ostali doma. Imenoma čitalnice je poročal njen predsednik o delovanju knjižnice v preteklem letu, prireditve ni bilo nobene, da si smo si zadnja leta ravno s pomočjo njih omogočili obstoj. Nemila smrt nam je tekom leta ugrabila delavnega tovariša tajnika Kresnika; blag mu spomin! Po daljšem razgovoru se je izvolil sledeči odbor: predsednik Anton Gmeiner, podpredsednik Matko Lešnik, tajnik iur. Fr. Gorečan, blagajnik Franica Gmeiner, knjižničar Jožko Žgajner, namestnika Karl Stojan in Mici Repin, preglednik Henrik Korošec in Tončka Pušnik. Iz samih mladih močij obstoji tudi novi odbor čitalnice. Kar ima danes naša čitalnica, je iz nje zrastle, tisti, ki so ob početku stali ob strani, ki so nas prezirali in katerim smo bili na potu, se tudi danes ne potrudijo k nam. Število narodno zavedne mladine, ki razume pomen društva in hrepeni po izobrazbi, pa vidno narašča, in to nam daje pogum za delo v prihodnjem letu. Nato se je vršil občni zbor podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda. G. J. Prekoršek je poročal o skromnem delovanju te naše nekdanje tako delavne podružnice ter nam v domačih besedah razložil namen prekornistne slovenske šolske družbe. Kakor drugod, raste tudi pri nas za njo zanimanje. Za prihodnje leto se je izvolil sledeči odbor: načelnik I. Prekoršek, namestnik R. Zupanek, učitelj, blagajnik Anton Gmeiner, namestnik Ant. Prekoršek, odborniki: nadučitelj J. Štukelj, Ana Vrisk in Fr. Hrašnik, pregl.: iur. Gorečan, F. Exl, učitelj. Novemu odboru veliko vspeha!

Za Ciril-Metodovo družbo (podružnico Škofjavan-Vojnik) se je nabralo na »furovžu« pri Goričanu v Višnjivsi 21 K 2 vin. Iskrena hvala!

Za Ciril-Metodovo družbo so nabrali in žalski moški podružnici izročili ženitovanjski gostje pri Hausenbichlerju povodom poroke gosp. A. Kosa, trgovca iz Podsrede, z gospico Roziko Šneberger — darilo 10 K 50 h, za kar jim bodi v imenu podružnice izrečena iskrena zahvala.

Popravek. V zadnji številki »Nar. L.« se je pomotoma poročalo, da se je gospod davčni uradnik Fr. Žuža poročil z gđc. Dragico Lipoldovo. Glasiti bi se imelo, da se je zaročil.

Sirov zet. V Šmarjeti pri Celju je posestnik Anton Filipič tako pretepel svojega tasta, prevžitarja Lileka, da je ta težko zbolel. Vpeljala se je sodnijska preiskava.

Zakonske sladkosti. Zakonska Cevrek v šmarski okolici živita v neprestanem prepiru. — Pred kratkim je grozila žena možu, da zažge hišo in ga ubije. Nato sta se stepla; žena je možu zvinila mezinca na desni roki, mož pa je ženo grozno pretepel in jo vrgel končno na gnojišče pri hiši. Konec te historije bo seveda pred sodiščem.

Iz Šmarja pri Jelšah. V soboto dne 14. jan. se vrši pri g. Habjanu vojaški koncert in v zvezi z njim plesni venček. Svira godba pešpolka št. 70. iz Zagreba. Začetek ob 8. uri zvečer.

Mlad tat. Pri posestniku Antonu Zgoncu v Št. Jurju ob j. ž. je bil v reji 12letni rudarski sin Jožef Čretnik. Dne 7. t. m. pa je izginil, z njim pa gospodarjeva denarnica z 90 kronami. Fant se je odpeljal na Zgornje Štajersko.

Iz Št. Jurja ob j. ž. nam piše popotnik, da je tamošnji župnik g. V. Mikuš postal tako velik gospod, da niti ne odzdravi, ako ga kdo po trgu šetajočega pozdravi in se mu celo pokloni. Te, te!

Iz Trbovelj. V torek, dne 3. t. m. so se končale občinske volitve v Trbovljah z županovo volitvijo. Izvoljen je dosedanji pri vseh strankah priljubljen župan g. ravnatelj Gustav Vodusek. — Občini gospodari 30 odbornikov, izmed teh 10 občinskih svetovalcev z županom na čelu. Občinski svetovalci so: gg. Kramer, Goropevšek, Dežman, Burger, Dirmayer, Počivavšek, Heinrich, Malovrh in Sušnik; torej 3 Nemci, 6 narodnih slovencev in 1 slovenski socialist. In tako smo spravili trboveljski volilci našo veliko občino zopet v dobre roke.

Sv. Štefan blizu Šmarja. Ker se je pri nas v torek dne 3. januarja začelo ljudsko štetje, si v dolžnost štejem, da Vam poročam o naših spremembah, bodisi v političnem, bodisi v navadnem rodbinskem življenju. Leta 1910. se je rodilo pri nas 40, umrlo pa 24 ljudi. Poročenih jih je bilo 10 parov. V političnem gibanju smo pa napredovali in sicer: leta 1909. so bili naročeni na »Nar. List« 3 naročniki, na »Slov. Gosp.« 16 in na »Štajerca« 5 naročnikov. Lansko leto 1910. pa je imel »Nar. List« v prvem pol letu 8, v drugi polovici leta pa 14 naročnikov. 11 naročnikov (in sicer zdaj ob novem letu) ima »Slov. Gosp.«, »Štajerc« pa dva. Opomniti še moram, da »Nar. List« ima v naši občini še več naročnikov, kateri so si ga rajši na druge pošte dali nasloviti, n. pr. na Loko in v Slivnico. Torej, kakor vidite, g. urednik, se v naši občini politično pomicemo in zdatno napredujemo; v društvenem oziru pa nič. Tu je seveda krivda na obeh straneh, mi smo preleni, zvezarji pa nam nasprotujejo. Pa počasi bo že šlo, kakor v drugih občinah, katere so še bolj politično zanemarjene. Torej le korajžno na delo v tem novem letu, in glejmo na to, da bomo lahko v drugem novem letu, ko se bo pisalo 1912, poročali, kako deluje naše novo društvo. Torej le korajžno naprej! — Lekmarski Šimek.

Mariborski okraj.

Slov. gledališče v Mariboru. V znamenju križa se zopet igra v nedeljo dne 15. t. m. ob pol štirih popoldne. Ta velika zgodovinska slika se je igrala prvič z velikim uspehom in upamo, da se bode v nedeljo še z večjim. Za nedeljsko predstavo se naredi tudi nekaj novih kulis, tako, da bo uprizoritev popolna tudi v tehničnem oziru. Ker se ta krasna igra letos več ne ponovi, naj v nedeljo nihče ne zamudi ogledati si jo. Da se bodo tudi zunanji posetniki gledališča lahko vrnili pravočasno domu, je predstava nalašč popoldan.

»Slovanska čitalnica« v Mariboru priredi dne 2. svečana velik ples in prosi sosedna društva, da se ozirajo na to prireditve.

Pročodrimovsko gibanje v Mariboru. Lani je prestopilo v Mariboru k protestantski veri 211 oseb (l. 1909, 168). Pročodrimovsko gibanje torej narašča in duhovščina se ga silno boji. Odtod izvira tudi narodna mlačnost mariborskega škofa in malodane vse podrejene duhovščine.

Nesrečni zaljubljenec. V Mariboru se je ustrelil blizu infanterijske vojašnice v magdalenkem predmestju pekovski pomočnik A. Šef iz Brebrovnika pri Ormožu. Došel je v Maribor pogledat k svojemu dekletu, a to ni hotelo ničesar vedeti od njega. Zato se je bojda ustrelil.

Mariborska moška Ciril Metodova podružnica je odposlala meseca gradna glavnemu vodstvu v Ljubljani sledeče prispevke: Narodni davek (nabr. g. Majer) 19 K. Daroval neimenovan 20 K. Članarina 30 K. Nabiralniki v »Nar. domu« 11, v Medenovi gostilni 10 in gostilni g. Amra pri Sv. Martinu 4 K. Skupaj 94 K. Dalje 5 listkov »Tolstovrške slatine« za restavracijo »Nar. doma« in 7 takih za Medenovo gostilno. Nabiralnik v gostilni g. Amra pri Sv. Martinu je donesel v kratkem času prve 4 krone. Zahvaljujemo se za to tamošnjim domoljubom ter jih prosimo, da bi se tudi v prihodnje spominjali naše šolske mladine na narodnih mejah.

Studenec pri Mariboru. Pri nas postavi Ciril Metodova družba trirazredno slovensko ljudsko šolo in otroški vrtec. Posestvo je kupljeno, z

zgradnjo se prične na spomlad. V poslopju bo tudi velika telovadnica, kjer bodo lahko šolske slavnosti. Družba bo dala za poslopje nad 75.000 kron. Šola bo nedoglednega narodnega pomena za Maribor in okolico.

Iz Gočove. Klerikalno časopisje je zaradi poraza pri občinskih volitvah »znorelo in« vpilo, da se je »g.« Fr. Kramberger zvezal z nemškutarji in spravil občino v nemške roke. Na to izjavlja g. Kramberger: »Podpisani plačam tisoč kron bratomornemu društvu »Slovenska Straža«, ako mi klerikalci dokažejo le picico kaknega ustmenega ali pismenega kompromisa z nemškutarji. Da je bilo izvoljenih nekaj mojih osebnih prijateljev, ki niso prepričani narodnjaki, so krivi baš dosedanji občinski funkcionarji, kateri so delali vedno meni in »možem Narodne stranke ovire v gospodarskem oziru in drugod. Ti možje so dali sedaj zadoščenje naši stranki, klerikalcem pa zasluženno brco. V obeh klerikalcev je »narodna« izguba, ako se odslej v občini ne bo več tirala politika osebnega koristolovstva: to je namreč pri klerikalcih prvo, kje jim je še le narodnost! Za slovensko uradovanje in narodne zadeve sploh, pa bode imel, mislim, novi odbor natančnejšo vest, ko stari — in bolj ko marsikateri klerikalni kolovodja — kaj še le naši gočovski! Zaradi vaših osebnih napadov, ki izvirajo iz uprav satanskega sovraštva napram meni, povem vam v brk, se še srečamo drugje. Tudi v našem okraju bo moralo izginiti plačano »narodnjaštvo«. — Franc Kramberger«.

Makole. Izkaz blagih darovalcev za tukajšnjo božičnico: Posojilnica v Makolah 15 K; č. g. župnik Lendovšek 5 K; g. Mahor T. 5 K; g. Mahorič 5 K; g. Fani Georg 5 K; g. Fr. Osebek 5 K; g. Juršič 5 K; g. Skale 3 K; g. Kati Postl 3 K; g. A. Škorjanec 2 K in košaro jabolk, g. J. Mušič 2 K; neimenovana 1 K; g. J. Geratič 5 K; gospica Olga Bradaška 10 K; neimenovana 3 K, g. Bogina 16 parov, nogavic; g. Črnoga 2 K; neimenovana dva sežnja drv. Za naše razmere je ta vsota ogromna in tako nam je bilo mogoče, vstevši radovoljne prispevke kot vstopnino nad 58 K, obleči vsaj deloma 100 otrok. Vsem blagim darovalcem se v imenu naše vesele mladeži — naših šolarjev — iskreno zahvaljuje učiteljstvo.

Makole. Lepo je bilo krog božičnega drevesa, tako je dejal vsak, ko je zapuščal »Narodno dvorano«. Že pozdravni govor g. nadučitelja Šamprla, v katerem je jako lepo orisal ljubezen do mladine in bedo šolskih otrok, so ljudje navdušeno odobraval. Jako dopadale so se nam otroške igrice, ki so se igrale tako ljubko in nežno, da gđc. Vučnik in g. Gselmanu le častitamo na njunem delu in uspehu. Najlepsi prizor pa je bil krog božičnega drevesa. Vse v lučicah — krog odra pa se gneta nad 100 revnih otrok. Tedaj pa nam je g. učitelj Ramšak v navdušenih besedah orisal čar božiča — spominjal se onih blagih duš, ki so gmotno pokazale ljubezen do mladine. Poleg darov je podal otrokom lepe nauke — prirsčne želje, da so hvaležni dobrotnikom, starišem, mamic — ostanejo zvesti njenemu jeziku — ker le potem bo rod slovenski, ki biva tod, krepak in zdrav. — Ko so bili skoro vsi revni otroci (krog 90) obdarovani z oblekami, obljubili smo si, da se snidemo gotovo zopet, ko zadrhti tiha, sveta noč nad poljanami.

Selnica ob Dravi. Tukajšnje društvo »Mladeniška izobraževalna zveza« se je razpustilo. Zato naznanjamo, da se ne sprejemajo več nobena pisma in časopisi. Joško Strnad, zad. predsednik.

Ptujski okraj.

Od Velike Nedelje. V nekem ljubljanskem listu smo te dni čitali, da naše šolsko vodstvo dopisuje okrajnemu šolskemu svetu v — nemškem jeziku. Hočemo vedeti, če je to res!

Odlikovanje. Cesar je podelil dolgoletnemu županu v Šarčinjah pri Ormožu, Florijanu Kuha-riču, srebrn zaslužni križec s krono.

Iz Sobotine niže Ptuj. Tukaj je umrla na Novega leta dan žena mizarskega mojstra Franca Žneideršiča. Rajna je bila vobče priljubljena, kar je pričal mnogoštevilni pogreb, katerega se je udeležilo vkljub slabemu vremenu veliko občinstva. Rajnka je bila stara 32 let in zapušča moža s štirimi še nepreskrbljenimi otroci. Bodi ji zemljica lahka!

Razburjen središki kaplan. Naš kaplan se je v nedeljo pri pridigi grozno razljutil nad »liberalnimi« časniki. Ogenj in žveplo je klical na »Narodni list« ter ljudi svaril pred naročevanjem in čitanjem in v svoji goreči jezi pozabil svojo dolžnost oklicati nek ženitninski par; pa bo že šlo z dvema oklicema. Ko bi prišel sam Bog na ta svet uredovat list, kateri ne bi našemu kaplanu enakih duhovnikov hvalil ter tuintam — kakor »Nar. List« — grajal njih početja, preklinjali bi ga. Bi pa prišel sam Belcebub iz pekla in izdajal list, v katerem bi jih hvalil, priporočali bi ga in delali zanj, da bi bilo veselje. Pojdite, hinavci!

Iz Pušince pri Ormožu. Odkar so se vršile pred tremi leti zadnje volitve v občinski odbor, postajala je nezadovoljnost zoper sedanjega »župana« in sploh zoper celo občinsko zastopstvo od dneva do dneva večja. Ne le, da se rok zadnjih volitev občanom niti naznanil ni, vsled česar so se najintimnejši privrženci sedanjega občinskega odbora volili sami, in se je tako občini narav-

nost boljše zastopstvo iz zmožnejših občanov od-
vzelo, se je šele sedaj izprevidelo, da se je občini
v narodnem in gospodarskem oziru delala krivica.
Kakor kažejo spisi c. kr. okrajne sodnije v Or-
možu proti sedanjemu županu, je le-ta ravnal
s takozvano solastnino 19 kmetov v Pašencih po-
polnoma po svoji glavi in tako samolastno, da so
se mu morali najodličnejši in najuglednejši ob-
čani upreti in varovati proti njemu kot županu
in odborniku upraviteljskega odbora kmečke so-
lastnine skupne interese. Kar pa zadene naše
davkoplačevalce še hujše, je naravnost strašno zvi-
šanje občinskih doklad. Občinske potrebščine sicer
niso velike, ker po proračunu znašajo izdatki
okroglo 1600 K, od katerih se je z dosedanjimi
60% dokladami, ki so znašale vkljub raznim od-
pisom vsled njm po suši in toči vsako leto
nad 800 K, in najemninu od lova pokrilo vse.
Zakaj se je za prihodnje leto občinske doklade
zvišalo, nam je uganka, posebno, če se pomisli,
da se je najemnina od lova zvišala na 401 K.
Občani, ako hočete sebi in občini dobro, izvolite
si pri teh občinskih volitvah može, ki so svojo
nesebičnost v prid občini pokazali in najodličnejši
meri že preteklo leto in katerih izkušnost v živ-
ljenju vam jamči, da bodo zastopali občinske
koristi v polni meri ne le v občinskem odboru,
ampak tudi v krajnem šolskem svetu. Znano je
itak, kako težko stališče imajo za naše šolstvo
vneti člani krajnega šolskega sveta proti nekaterim
svojim tovarišem, ki hočejo z vso silo kljub temu,
da imajo v Ormožu nemško šolo, okoliško slo-
vensko šolo ponemčiti in to le v led prigorvarjanja
z gotove strani nemške klike v Ormožu, ker vsled
neizkušenosti v javnem življenju ne znajo samo-
stojno misliti. Če torej občani in davkoplačevalci
hočete postati v vsakem oziru samostojni in voliti
na korist občini in sebi, zapišite pri volitvah, ki se
vam bližajo, na glasovnice enoglasno imena sle-
dečih zaupnikov, oziroma kandidatov, ki čutijo z
vami, ki imajo smisel za občinske in skupne ko-
risti in sicer za prvi razred: gg. Štibrc Ivan, vele-
posestnik in župnik v pok. v Pušencih. Trstenjak
Ivan, posestnik v Pušencih. Bezjak Lovrenc, po-
sestnik v Pušencih. Praprotnik Ivan, posestnik v
Pušencih. Namestnika: gg. Janežič Franc, posestnik
v Pušencih. Plavec Martin, posestnik v Pušencih.
— Drugi razred: gg. Skoliber Martin, posestnik
v Pušencih. Trstenjak Filip, posestnik v Pušencih.
Kocjančič Blaž, posestnik v Pušencih. Lešničar
Franc, posestnik v Pušencih. Namestnika: gg.
Pavlinič Anton, posestnik in krojač v Pušencih.
Trop Jožef, posestnik in čevljar v Ormožu, spodnje
predmestje. — Vsa pojasnila, kakor glede izpol-
njenja glasovnic in glede vseh volitve se tikajočih
zadev, daje slov. pol. društvo „Sloga“ v Ormožu.

Skupni volilni odbor.

V Ptuj se je poročil 7. t. m. g. dr. Franc
Kotnik iz Dobja pri Tolstem vrhu na Koroškem
z gđ. Reziko Kranjc. Bilo srečno!

Ptuj. (Ustanovno zborovanje kmetijske po-
družnice za ptujsko okolico) se vrši v nedeljo,
dne 22. prosinca t. l. ob 9. uri dopoldne v dvo-
rani gostilne g. Drag. Zupančiča v Ptuj. Dnevni
red: 1. Pozdrav navzočim. 2. Predavanje odpo-
slanca kmetijske družbe g. tajnika Holza. 3. Vspre-
jem ndov. 4. Volitev podružničnega odbora za dobo
treh let. 5. Volitev odposlancev k glavnemu zbo-
rovanju v Gradcu. 6. Predlogi za glavno zboro-
vanje. 7. Razni samostojni predlogi in nasveti. —
Vse kmetovalce ptujske okoliške in sosednih župnij
vabimo, naj pridejo in pokažejo s svojim vstopom
k c. kr. kmetijski družbi, da se zavedajo dolžnosti
do svojega stanu. Za pripravljalni odbor: Dragotin
Zupančič.

Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari
v Halozah bo imelo v nedeljo 16. t. m. ob 3. uri
popoldne v društveni sobi svoj 12. redni občni
zbor z navadnim sporedom. Po zborovanju se vrši
pri gosp. Korenjaku mala zabava s tamburanjem,
petjem in drugo. Gostje dobrodošli!

Žetale. Pri nas se uresničuje pogovor, da je
smrt slepa. Dne 3. januarja smo pokopali čisto
mlado gospodinjico Micko Potočnikovo, omoženo
Pogoršek v Dobrini, ki zapušča same male otročičke.
V enaki mladosti je umrl Jernej Peklič, kmet v
Dobrini. Dne 8. t. m. nas je zopet presenetil mrt-
vaški zvon, umrl je na pljučnici Alojz Bakšek,
kmet v Žetalah, ki tudi zapušča mlado ženo in
male otroke. Oj ti nemila smrt, kaj li delaš
Koliko je onemoglih sirot, ki si prosijo za smrt,
a je ni; a mladi, kojih bridke izgube ni več mo-
goče nadomestiti, morajo umreti. Pač čudna so
pota božje previdnosti, Bog ve, koga izmed nas
zmanjka, predno še mine ravno nastopivše leto.
Smrt ne gleda, ali je kdo mlad ali star, klerikalec
ali liberalc. Zato tudi mi mirno živimo, in de-
lajmo dobra dela, katera vidi le Bog in le On nas
bo sodil; človeške sodbe so ničeve in slepe, ravno
tako kakor je slepa smrt.

Iz Žetal. Dne 8. prosinca so napravili šolski
otroci v šoli krasno božično igro s petjem „Sveta
noč“, igro s petjem „Ljubezen do domovine“, igro
„Kaznovani šalji vec“, pesem „Slovenec sem“, igro
„Klepetavi Miček“, pesem „Slovenska zemlja“.
Obdarili so otroke III. razreda z robci in blagom
za tople zimske srajce. Igro so otroci krasno iz-
vršili in petje ravno tako. Pač gre prva hvala
gg. učiteljem, g. Sotošku kot nadučitelju za lep
uvodni govor in pozdrav, g. Zrimšku za trud v
petju in igri, istotako g. Drogeniku. Pokazali so,
da imajo res pravo skrb za našo mladino, čeravno

jih še marsikdo zbada z „liberalci“ ali „brezverci“.
Blagor vsakemu, ki dela tako nepristransko. Ta
si videl v šoli vse, mlado in staro, moške in ženske,
brez ozira na to, ali je ta ali oni liberalc ali
klerikalec. Hodimo po poti treznosti in razuma
in strpljivosti, in ne bo prišlo pri nas do tega,
kakor se godi žalibog že prepogosto na naši tužni
slovenski zemlji, da se že šolarji napadajo zaradi
politike, kakor sem čital nedavno v nekem listu,
da je ustrelil neki fant šolarja, ker je bil drugega
mišljenja. Ne smemo pozabiti onih otrok pri naši
šolski veselici, ki so delovali tako izoborno, in ti
so: Sotošekovi, Mikoličev Anžek, Kodričevi, Kru-
šičevi, Blazina, Koresova. Koresovo dekle Micika
je imelo celo lep zahvalni govor. Starši, ljubite
svoje učitelje, ki vzgajajo otroke v dobrem! Hvala
vsem, ki so kaj pripomogli! Le tako naprej!

Žetalanec.

Iz Ormoža poroča „Slov. Narod“: Z ogorče-
nostjo smo čitali vest, da je bil na Koroškem
obsojen Slovenec, kateri je navedel slovenščino
za občevalni jezik. Kako pa se godi pri nas? K
mestni oocini ormoški spada vas Dobrova, kjer
prebivajo trdo slovenski kmetje. Občevalni jezik
teh je seveda slovenski, saj nemški niti ne znajo.
Naš števni komisar, obenem občinski tajnik, po-
nemčen Slovenec Gedlička sili prihajati stranke
na občino. In tam navajajo trdo slovenski kmetje
iz Dobrove nemščino za občevalni jezik! S ka-
kimi nedovoljenimi sredstvi operirajo naši nem-
škutarji pri ljudskem štétju, kaže prav jasno
slededeči slučaj: K vdovi Vaupotič na Dobravi je
prišel občinski redar in jo je nagovarjal, naj na-
vede nemščino za občevalni jezik, ker so le Nemci
mogočni, ti ji bodo preskrbeli podporo itd. Na-
govarjal je na ta način osebo, ki govori vedno
slovenski in ima otroka v slovenski šoli, h kaz-
njivemu dejanju. In koliko slučajev je, za katere
ne izvemo. Kaj poreče k temu ptujsko okrajno
glavarstvo, ki mora števne komisije nadzorovati?

Od Sv. Miklavža pri Ormožu. Z novim
letom se je nastanila pri nas c. kr. orožniška po-
staja. Njen delokrog obsega občine Sv. Miklavž,
Brebrovnik, Hermanci, Kog, Veličane in Zerovinci,
ki so se odcepili od postaje v Središču. Ustano-
vitev je bila nujna potreba in dolgo vrsto let so
se potegovali občine za njo. Imenovane občine
ležijo več ali manj na ogrski meji, od koder so
čestokrat prihajali razni uzmoviči. Segali so naj-
raje po živini in jo odpeljali čez mejo, kjer se
jim ni moglo do živega. Upamo, da bode sedaj
naše ljudstvo bolj varno svojega imetja, nego je
bilo do sedaj.

Slovenjegraški okraj.

Kradež. Bivši hlapci gostilničarja Golla v
Velenju so temu pokradli v kompaniji za okroglo
500 K vina, žganja in šampanja. Pred kratkim
pa so tate v kleti opazili in jih zaklenili. Orož-
niki so spravili na to ptičke na dan in pod ključ.

Huda gospodinja. 27 letna Franciška Čretnik,
ki je bila uslužbena pri peku Kohnetu v Velenju,
se je lani decembra z gospodarjem sprla ter mu
v prepirl dala tako krepko zausnico, da mu je
počila nšesna mrena. Celjska okrožna sodnija ji
je za to prisodila en mesec težke ječe.

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. Murski Sokol ima svoj redni občni
zbor v nedeljo, 15. tm. v prostorih brata Sevra v
Ljutomeru. Začetek ob 3. uri popoldne. Vspored
običajen. Volitev novega odbora itd. Prijatelji
društva dobro došli! Odbor.

Kmetijska podružnica v Ljutomeru sklicuje
na nedeljo, 15. jan. po rani maši ob 8. uri zjutraj
v prostore Kukovčeve restavracije zborovanje s
podučnim predavanjem: o sredstvih proti sedaj se
razširjajoči govejski kugi, in predavanje tajnika
c. kr. kmetijske družbe v Gradcu Fr. Holca o
perečih gospodarskih vprašanjih. Ne le udje po-
družnice, temveč vsi kmetovalci iz okraja se k
temu zborovanju uljudno vabijo.

Malaneditja. Pri nas je lansko leto umrlo 43
in narodilo se 70 oseb, med temi 11 nezakonskih.

Brežiški okraj.

Konjski tat. Nek Franc Posteržnik je ukradel
posestniku Jožefu Brmovcu v Zakotu pri Brežicah
par konjev med tem, ko je bil kmet z družino
pri večerji. Tatu so dobili v Jaski na Hrvaškem,
ko je hotel konje prodati.

Iz Bizeljskega. Občni zbor „Ljndske knjiž-
nice“ se je vršil na Silvestrov večer pri g. Bla-
žinčiču. Blagajničarka gospa Kos je poročala, da
je imelo društvo od ustanovitve sem 827 K 95 v
dohodkov in 771 K 69 v stroškov, torej ostane v
blagajni 56 K 26 v. Knjižničar je poročal, da
imamo 455 knjig, izposodilo se jih je pa 2777
iztisov. Po obnem zboru se je vršila veselica;
gg. pevci so zapeli več lepih pesmi. Hvala jim!
Nekaterim Bizeljancem, posebno inteligenci, bi nič
ne škodilo, ako bi se za to nepolitično društvo
bolj zanimali in ga podirali; če že nič ne berejo,
bi vsaj prišli k veselici, ker „Ljndska knjižnica“
je ustanovljena za Bizeljsko, torej ne moremo
veselice napraviti v brežiškem Narodnem domu.

Slovenci v tujini.

Novice iz Amerike. (Slovenca je ubilo) V
premogokopu v Ravensdale, Washington, se je

13. decembra 1910 pripetila velika eksplozija in
zahtevala osem žrtv. Dva rudarja sta bila ubita.
Med ubitimi je tudi naš rojak Alojzij Mavrič. Rojak
Dernovšek je pa težko poškodovan, a je upanje,
da okreva. — (Italijan ustrelil Slovenca.) V ne-
deljo, 11. decembra t. l. je ustrelil nek Italijan ro-
jaka Andreja Klančarja. Besen Italijan je prišel
v hišo Jakoba Kralja, kjer je bilo zbranih več
Slovencev. V rokah je imel dva samokresa in
pričel v sobo streljati. Krogla je zadela Klančarja,
ki se je mrtev zgrudil. Klančar je doma iz Dolj-
nega Loga pri Litiji.

Iz Amerike. Dne 17. dec. je v Chimney Rocku
ponesrečil slov. rojak Josip Kranjc. Premogov voz
ga je tako nesrečno pritisnil ob steno, da je po
treh urah v groznih mukah umrl. Bil je doma iz
Luč pri Ljubnem.

III. redni občni zbor slov. akad. društva Adria
v Pragi (Spalena ul. 20) se vrši dne 14. t. m. ob
pol 8. uri zvečer v društvenih prostorih z običaj-
nim dnevnim redom.

Iz Amerike se nam poroča, da je pri zadnji
katastrofi ubilo Slovenca Alojzija Mavriča, doma
iz Nove Štife pri Gornjem gradu. Bodi mu lahka
zemlja amerikska, v katero si je šel iskat srečo!

Slov. podporno in izobraževalno društvo
„Domovina“ v Gradcu priredi svoj 9. redni letni
občni zbor v nedeljo, dne 15. t. m. ob 4. uri po-
poldne v društvenih prostorih, Stigergasse 2. l.
Prijatelji društva so uljudno vabljeni.

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

Kaj je z mladinsko organizacijo? Pred-
sedstvo „Zveze slovenske napredne mladine“ na-
znanja, da se vrši v nedeljo 22. t. m. seja odbora,
v kateri se bodo pretresla razna važna organiza-
cijska vprašanja. O prostoru in uri bodo odbor-
niki in odbornice pismeno obveščeni. V tej seji
se bo tudi sklenilo, kedaj in kje bo občni zbor.
Skoro gotovo je že, da bo drugo nedeljo februarja
v Petrovčah. Tamošnji pododbor mladinske zveze
prav pridno dela.

Gospodarski paberki.

Živinska kuga na gobcu in parkljih.
(Dolžnost naznanitve). Živinska kuga na
gobcu in parkljih razsaja sedaj že po vseh av-
strijskih deželah, dalje na Ogrskem, v Hrvaško-
Slavoniji in v Bosni-Hercegovini. Silne raztrositve
te kuge je največ kriva zanikernost in brezbriz-
nost nekaterih posestnikov živine ali živinskih
trgovcev, kateri izbruh kuge pri svoji živini ali
sploh niso naznanili ali prepoznali. Da se marsikdo,
posebno pa živinorejci, občine s sejskimi pravi-
cami, kakor tudi drugi, ki imajo opravka z živino,
obvarujejo preteče nevarnosti, oziroma škode,
opozarjajo se vsi oni, ki imajo opravka s parkljato
živino (govedo, prešiči, ovci in kozami), da je
postavno zapovedano, izbruh kuge na gobcu in
parkljih ali tudi le sum te kuge nemudoma na-
znaniti županstvu ali pa bližnjemu javnemu živi-
nozdravniku. Kdor opusti izbruh te kuge naznaniti,
kaznuje se z zaporom do dveh mesecev ali z de-
narno globo do 600 K. Kdor pa po malomarnosti
kugo raztroši med drugo živino, kaznuje se z
zaporom od 1 tedna do 6 mesecev, oz. z denarno
globo od 50 do 2000 K. Ako pa dotični zakrivi
večjo nevarnost za kmetijstvo, kaznuje se z za-
porom od 3 mesecev do 2 let. Nasprotno sme de-
želna vlada onim osebam, katere so lastne koristi
zapostavile ter izbruh kuge pravočasno, kakor je
predpisano, naznanile in s tem pripomogle pretečo
nevarnost omejiti, podeliti premije od 10 do 50 K.

Župnik Kneipp o zdravljenju živinske kuge na
gobcu in parkljih. O živinski kugi na gobcu in par-
kljih, ki se je pojavila v nekaterih krajih ter se je
grozno razširila, je pisal pokojni mnogozaslужni
župnik Kneipp sledeče: »Živali, ki so bile v prvem
šladju te bolezni, sem pustil zdraviti na ta način
z vodo: Določil sem dva hlapca ali dekli, ki sta
se morala postaviti eden na desno in drugi na levo
stran živali. Oba sta imela škaf mrzle vode in pri-
metoma precej trdi krtači. Celot žival se potem
umije in skrtači. Začne se pri glavi ter krtači po-
tem hrbet ter strani na desno in levo. Krtačo se
mora hitro in pogosto zmočiti v mrzli vodi, tako
da je v teku štirih do pet minut, največ pa v de-
setih minutah cela žival umita in okrtadena. Po-
tem se žival dobro pokrje s suhim, debelim suk-
nom (konjsko odejo), ki je dvakrat ali trikrat sku-
paj zgrnjena, in v kratkem času začno živali tako
hlapeti, da vstajajo hlapovi kakor dim kvišku. —
Tako se postopa z vsemi živalmi. Živali se navad-
no tudi začnejo tako potiti, da jim kar pot stoji na
koži. Ako je vročina zelo velika in žival suha,
mrzlca pa precejšnja, potem naj se v hlevu odpro
vsa vrata in okna, da se pokvarjeni zrak odpravi.
Vsled takega ravnanja pojenja kmalu vročina in v
dveh ali treh dneh izginejo mehurčki, ki so nastali
vsled izločevanja raznih bolezenskih snovi ter so
v šestih do sedmih dneh živali zopet popolnoma
zdrave.«

»Slov.«

Spisal Avgust Šenoa. — Poslovenil Jože Namreč.
(Konec.)

Prebendar in prior sta prišla do Lackovičeve celice, iz katere se se slišalo strahovito kihanje. Prior odpre vrata. Skrčen je ležal na slami nesrečni Lackovič. Zagledavši Junkoviča veselo poskoči.

»Amice! Amice! Rešitelj moj! Tvoj prijatelj Lackovič, emeritus advokatus, je nor. Okopali so mi glavo, kakor kodrastega psička, mučili me z gladom, toda jaz sem še vedno pri zdravi pameti.«

»Vidite«, reče škilasti prior, »habet lucidum intervalum« (ima svitel trenutek).

»Amice«, poljubi prebendar odvetnika, »ti si to vse trpel za drugega. Pojdi, da te rešim iz babilonske sužnosti, da te napojim in nasitim.«

Prebendar in prior sta mu slekla jopič. Raztegne se parkrat ter se obrne k priorju.

»A-a! Ali je lepo biti pameten človek! Bog ne daj, da kedaj znorim! Toda priore, da imam sedaj palico, bi jih vam privoščil.«

»Silentium!« pristavi prebendar, »prior ni ničesar kriv. Z menoj idi v moje stanovanje spat, vam, dragi prijatelj, razjasnim vse jutri. Toda ne povejte ničesar o stvari!«

»Hm! Bene!« skomizgne z ramami prior, »in vi gospod Lackovič, če ste pri zdravi pameti, oprostite mi tuše.«

»Idite, vi, k vragu s tušem«, se razjezi Lackovič ter odide s prebendarjem v njegovo stanovanje v Novi vasi. Čez malo časa sta sedela prijatelja pri okrogli mizi, na kateri je stal steklen vrč, poln črnega vina, in pečeno piščice. Ko si je gospod Lackovič potolažil želodec, je puhnil trikrat dima iz svoje pipe in spregovoril:

»Sedaj, moj dragi Baltazar, povej, čemu vsa ta komedija? Kako sem jaz nedolžen prišel v blaznico? Pojasni mi to, ker ravno sedaj se mi je jelo mešati, ko vse to preiščljam.«

»Imbriče dragi«, odgovori prebendar, »rad ti vse povem, toda obljubiti mi moraš, da se ne boš jezil, naj bode že kar hoče.«

»Hm, zgodilo se je! Tu je moja roka in poštena beseda.«

»Ti si hotel delati jesih?«

»Da.«

»In svilo?«

»Tudi svilo.«

»In kopati zlato?«

»Zlato in srebro.«

»Kdo te je nagovoril k temu?«

»Lilienfeld.«

»Komu si obljubil Anko proti njeni lastni volji?«

»Temu Lilienfeldu.«

»Poznaš tega človeka natanko?«

»E dá.«

»Seveda ga poznaš. Uzoren gospodar?«

»Gotovo.«

»Seveda. Tri leta ni že okopal vinograda.«

»A?«

»Vino mu je ciknilo, kruh kupuje pri peku, mast pri židu.«

»Ali je to mogoče?«

»Eksekvirajo ga radi velikih menic.«

»Ta —«

»Teta Mihaljevičeva ga je razdedinila.«

»Kap me bo zadela —«

»Silno troši denar z neko švabsko igralko.«

»Pri Bogu, Baltazare, ta človek je prodal vragu dušo.«

»In temu si hotel dati svojo Ančico?«

»Bog mi odpusti greh, gotovo bi rekel, da sem znorel.«

»Jesih in svila je sama gola komedija.«

»Sramota.«

»Hotel je kopati zlato — toda v tvoji mošnji.«

»Naj počaka ta palatinski huzar, mojega zlata ne bode kopal.«

»Vendar si hotel njemu dati svojo hčer. S teboj ni bilo spregovoriti, velika gospodarska podjetja so ti bila zmešala glavo. Tvoja hči je jokala, ker ne ljubi tega huzarja.«

»Naj se ne boji, naj si zbira poštenjaka po svojem srcu.«

»Že si ga je zbrala. Kaj misliš, koga?«

»To je zopet druga zarota. Kaj poznam jaz dekliške muhe!«

»Mladega Milana Miliča.«

»Miliča — nekdanjega bogoslovca?«

»Mati mu je izročila posestvo.«

»Hm, naj si ga pa vzame.«

»Si ga je že vzela.«

»Oho! Baltazar, ti delaš komedijo. Kako sme deklica brez moje dovolitve?«

»S tvojo pismeno dovolitvijo.«

»Z mojo — mojo — čuješ, Baltazar, ne jezi me — gotovo bi mislil, da sem znorel.«

»Čuješ, Imbriče«, prime prebendar v smehu odvetnika za roko, ti si mi obljubil, da se ne bodeš jezil. Mala komedija, ki si jo ti zakrivil. Poslušaj. S teboj se ni bilo zmeniti o Lilienfeldu, vedel sem pa, da mlada ljubi Miliča. Zato sem vama natvezel o kineškem čaju. Ti nisi sprevidel sleparije, ti si zaupal in podpisal na slepo naš dogovor o čaju ali bolje rečeno dovoljenju, da sme Anka vzeti mladega Miliča.«

»O, zabita glava, ti adjutant živega vraga, to je torej kineški čaj?«

»Kaj hočeš? Moral sem hčerko s silo iztrgati iz vražjih krempljev, ker si ti zgubil glavo. Mlada dva sta se poročila.«

»Dobro, dobro!«

»Hotel sem te na tvoje oči prepričati, da je Lilienfeldovo gospodarstvo sleparija, in drugi dan sem te hotel peljati na njegovo posestvo. Da bi bil odsoten, sem mu dal pismo za priorja usmiljenih bratov, naj blazneža pridrži nekaj dni. To bi bila kazen za njegovo sleparijo.«

»To bi bilo tudi popolnoma prav.«

»Na nesrečo je dal to pismo brez moje vednosti tebi —«

»In jaz sem bil za norca, jaz sem prišel pod tuš, nikoli mu ne bodem odpustil. Toda tudi ti — tudi ti, Baltazar, ti si vražji mojster, ti si moral služiti v kuhinji samega vraga — jaz bi te samo rad —«

»Molči! Kaj hočeš! Odnesi mirno svoje batine. Ali hočeš napraviti škandal, hočeš, da zve ves svet, da so gospoda odvetnika usmiljeni bratje polivali z mrzlo vodo? Ali hočeš, da se ti bode rogalo celo mesto?«

»Prav mi je, popolnoma prav, čemu sem se spuščal v svilena in jesihova podjetja!«

»Ko se ti je omožila hči, ko je zakon sklenjen, reci amen, pa živila novoporočenca.«

»Idi k vragom, ti kineški modrijan. Živila novoporočenca!«

Drugega jutra se je pripeljal gospod Lackovič s prebendarjem v Repinac. Vse ga je plaho pričakovalo. Poklical je Milana in Anko. Prebendar je njima namignil v dobro znamenje. Ojunačena sta stopila pred očeta.

»No, no, no, mlada gospa!« je kihal starec. »Malo drugače se je končalo — vekakor boljše.«

»Vse po očetovi volji«, pristavi prebendar. Lackovič ni rekel nič, samo s pogledom je ošinil Junkoviča.

»Moja deca! Bog vaju blagoslovi, kakor sta se našla. Žena«, se obrne proti svoji oprogi, »sadi prosto zelje, repe, georgine, kar ti je drago, murbe naj vzame vrag. Meni pa, ki sem prenesel iz Zagreba nahod, pripravi čaj —«

»Kineški?« vpraša gospa.

»Ne jezi me! Kakšen kineški? Čaj iz gamilic.« Naenkrat stopi v sobo Otmar ves iz sebe.

»Gospod Lackovič —«

»Gospod baron?«

»Prišel sem vprašat —«

»Kaj ste prišli vprašat? Za svilo, zapredite se sami v njo.«

»Gospod Lackovič —«

»Za jesih? Spijite ga sami.«

»Gospod Lackovič —«

»Za zlato? Plačajte svoje menice.«

»Gospod Lackovič, to je —«

»Za Anko? Vzemite svojo švabsko igralko. Et in fine finali. moj dragi baron, sluga pokoren, letos je pri nas kisl grozdje, batine pa zelo goste.« Starec pahne preplašenega barona iz sobe, in ko se je ta vsedel na voz, je vrgel skozi okno Lackovič vse načrte za jesih in svilo:

»To je tuš za vas! Servus!«

Vsemu svetu je bila tajnost, kako se je to zvršilo, vsakdo je vprašal, odkod ta sprememba. — Samo Anka in Milan nista vpraševala: bila sta zvezana za veke. Milan sedeč pod lipo je poljubil svojo ženko in ji šepnil:

Da li je istina, da li je san?

Da l' je istina, da li je san?

»Gola resnica«, se je zasmeljal z grohotom prebendar za grmom, »tudi jaz pravim, deca: Amen.«

Tast Kondelik in zet Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

(Nadaljevanje iz »Narodnega Dnevnika«.)

XXXVII. »Inšpekcija«.

Drugič se je torej pripravljala gospa Kondelikova od doma, toda topot drugače kot pred odhodom v Črni Kostelec. Tedaj je sicer tudi hitela, da bi bila že skoro proč od Prage, toda v oni naglici je bilo nekaj prisiljenega, sitnega. Njena pot v Kostelec je bila podobna bolj begu nego veselju odhodu na letovišče. Toda sedaj, ko je mojster Kondelik privolil, da se za par tednov usidra v stanovanje Karaskovih, je znašala svojo »balo« začasno stanovanje skoro z otroškim veseljem. Samo da bi že bila tam. In veselila se je, kako bo Pepica debelo gledala. Zakaj to je moralo biti za Pepico presenečenje.

»Zato te prosim, stari«, je rekla gospa mojstru Kondeliku takoj jutraj pri zajutreku, da ne zineš nikomur niti besedice, veš? Niti Vejvari, Pepici pa še sploh ne. Kar tja pošljem — mnogo tega ne bo, stari, ne boj se — zložimo za sedaj na skrivaj pod streho, da ne bo nihče zvedel, in ko bo šla gospa Karaskova proč — takoj s tem doli, v stanovanje. Potem povem enkrat Pepici — to bo gledala! Niti dočakati ne morem tega!«

»Toda mati«, je ugovarjal mojster, »Pepica bi morala biti slepa, če ne bi videla, kaj se godi. Kaj preneseš posteljo, stol in mizico v žepu? To je ravno tako, kakor bi hotela prenesti sod vina ali divjačino mimo mitnice, ne da bi plačala užitnine. — In misliš, da ne bo hišnik obesil tega na veliki zvon? Kaj?«

»Hišnik mora molčati, stari«, je odgovorila gospa odločno, »to se mu zaukaže — sicer bo vi-

del! Ti boš tudi molčal in jaz tudi, kar se razume samo ob sebi.«

»In Katinka?« je ugovarjal mojster.

»Stari, naša Katinka! To je taka dobra žival! Kakor da je ne bi poznal. Ta bi lahko spovedovala. — Tako, oče, in sedaj bom znesla z njo vse doli.«

»Ne, mati, nič ne boš nosila«, se je uprl Kondelik. »Za tako delo sedaj nisi. Dvigneš kaj, v križu ti kaj počí — in potem boš imela selitev. To bova že s Katinko uredila.«

In mojster je šel junaško s Katinko pod streho, pri čemur pa ni mogel seveda ubraniti, da ga ne bi njegova žena spremljala. Čez pol ure je bilo tega v kuhinji cel kup, z veliko zbirko pajkov seveda, katere so prebudili iz večnega spanja tam za dimnikom in ki so sedaj lezli po raztrganih pajčevinah. Deli doslužene postelje, trohljni stoli, star obešalnik za obleko, mizica, starodavna omara s predali — in bogve kaj še vse, se je nakopičilo v teku dolgih let v vseh kotih pod streho.

Mojster je gledal na kose pohištva resno, majal je z glavo in je slednjič spregovoril:

»Povej mi, mati, kje smo to brkljarijo dobili?«

»No, kje naj bi jo dobili?« je odgovorila gospa. »Nekaj je od doma po mamici, nekaj smo zavrgli, ako si kupil kaj novega. Dragi moj, počasi se tega dosti nabere.«

»Nabere, mati, nabere. Vidim to. Mislil sem, da se je to že davno razsekalo in požgalo.«

»Stari, razsekalo! Kdo pa seka hišno opravo. To najdeš v vsaki hiši. Samo ko bi si ogledal enkrat prostore pod praškimi strehami, videl bi —«

»Lepe stvari bi videl!«

»Le počakaj, stari, ko se to obriše. Cela bala bi bilo to za kako bolj revno nevesto...«

»Revna bi morala biti«, je pokimal mojster z glavo, »bogata ne bi vzela tega.«

»Toda nehaj vendar že enkrat«, se je namrdnila gospa Kondelikova. »To sploh ni zate.«

»Ne, ne, mati«, je pritrdil mojster in je ogledoval sebe in roke, ki so bile umazane od prahu in saj, katerih je bilo na vsem za prst debelo. »Tole je prej za dimnikarja. Poglej, kako so se me prijele pajčevine — in po celem telesu me srbi. Lepe stvari si se domislila!«

Sedaj je prišla iz kleti Katinka s škafo in začelo se je čediti. Gospa Kondelikova je prišla cunj, da bi brisala umite dele pohištva, toda mojster ji ni pustil.

»Pravim ti, mati, da pusti vse v miru. Ko sem že tako zamazan — daj sem cunj, bom pomagal Katinki!«

»Toda stari!« je sklenila gospa roki, ko je videla, da slači mojster suknjo, zavihuje rokave in sega po cunji. »Kakor da bi ti kdo ukazal!«

»Ne boj se, mati«, je odgovoril mojster, »saj boš čakala predno me pridobiš za to drugič. Nerad bi, veš, da bi onga — da bi vas bilo tu še večji kup...«

Gospa je pogledala Katinko, toda ta je umivala in pljuskala z vodo, kakor ne bi ničesar slišala. Zato ni gospa Kondelikova soprogu odgovorila. Samo pripomnila je še:

»Da bi kdo sedaj prišel in te videl!«

»Potem bi videl«, se je zavrnil mojster, »da nosim svojo ženo na rokah. Sicer pa — koga bi sedaj vrag prinesel — —«

V tem trenutku je mojster Kondelik gotovo pozabil, da vrag vselej prinese, kadar koga najmanj potrebujemo in vemo tudi, da vrag naravnost čaka na najugodnejši trenutek in da ima vselej koga pripravljenega, da nam ga malopridno potisne med vrata. In tako se je zgodilo, da je mojster komaj spregovoril besede, ki so bile v tem trenutku skoraj podobne kletvi, ko je vrag izpolnil svojo hudomušno dolžnost. Na stopnjicah so se zaslišali koraki in med kuhinjskimi vratmi ki so bila nastežaj odprta, se je pojavila postava, katere Kondelikova nista ne le pričakovala, ampak na katero sta sploh tudi pozabila. To je bila ženska postava, koščena in suha, priletna dama, oblečena po modi, ki bi lahko slavila kak spominski jubilej, dama z rdečimi lisami na obrazu — no, skratka, gospa Muknšablova.

»Bog daj dober dan!« se je izvilo iz širokih, tenkih ustnic, okoli katerih je krožil zelo prijazen nasmeh. »Ti moj bog, dragi gospod, takega gospoda je treba iskati. I no, seveda, svojo drago gospo mora varovati — sedaj se ne sme napenjati in siliti z delom!«

Smehljajoče oči gospe Muknšablove so se vstavile na gospej Kondelikovi, objele so takorekoč celo njeno telo in gospej Beti se je zdelo (kar je tudi popreje povedala soprogu), kakor bi jo gospa Muknšablova z očmi dvignila in jo potežkala. Gospod Kondelik (ki je tudi potem zaupal to svoji dragi ženi) bi bil gospo Muknšablovo najrajši počil s cunj, ki jo je držal v roki. Toda sedaj, ko je ta dobra dama spregovorila, ni napravil tega, in zdelo se je, da sploh ne ve, kaj naj napravi. Stal je tu v veliki zadregi, priklonil se je malo in stopil za korak nazaj, kakor bi hotel gospej Muknšablovi napraviti pot.

Tudi gospa Kondelikova ni vedela, kaj naj napravi, kaj naj pove. Tudi ona se je poklonila brez besede in je zamahnila z roko v smeri proti obednici, da bi šla vizita naprej.

Edina Katinka ni izgubila ravnotežja.

»Zdravi!« je zaklicala ali prej zavriskala in niti za trenutek ni nehala drgniti s ščetjo poslednjih stranic; ravnozar je obdrgnila drugo nogo.

Vzemite si,

ako imate nahod in ste hripavi, zaslezeni ter težko dihate, Fellerjev fluid z znamko „Elsafluid“. Mi sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, vratu itd. o njegovem zdravilnem, kašelj blažečem, osvežujočem učinku. Tucet na poskušnjo 5 kron, 2 tucata 8 kron 60 vinarjev franko. Izdeluje ga same lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsin trg šte. 264 na Hrvaškem.

585

odložila je ščet, oblila stranice z umazano vodo, potegnila jih iz škafe in jih dala gospodu Kondeliku. Mojster je prijel vse skupaj že čisto mehkično, kakor ga ne bi nič premotilo v delu in je skrbno brisal s cunjjo.

(Dalje sledi.)

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje z imenom Kathreiner

Iz raznih slovanskih krajev.

Edino slovensko politično društvo na Koroškem — razpuščeno. Vlada je razpustila »Katoško pol. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem«, ki je svoj čas neizmerno mnogo storilo za narodno probujanje Slovencev, ki je pa zadnji čas zašlo popolnoma v klerikalni tir. Baje je društvo prekoračilo svoj delokrog.

Voda udrla v rudnik. Iz Zagorja ob Savi se poroča z dne 9. t. m.: V rudniku v Kisovcu imajo vodo. Začela je prihajati na sv. Treh kraljev dan popoldne ob treh. Vodni curek je zelo močan. Začele so precej delovati brizgalne, ki jih goni elektrika, ali vode ni mogoče sproti izmetati. Kmalu sta prišli dve brizgalni pod vodo in prenehali z delom. Voda narašča čedalje bolj. Prihajali so na pomoč nove brizgalne. Ne ve se še, ali prihaja curek iz zastane vode ali je studenec. Če je studenec, je to za rudnik zelo nevarno, ker leže zdaj jame okrog 170 m globoko pod zemljo, in so za Kisovcem visoki hribje 500 do 800 m. Danes so z delom splošno prenehali. Delajo le še v Kotredežu, kjer je pa le malo delavcev.

Koroški Slovenci in ljudsko štetje. Iz Celovca se poroča: Pri ljudskem štetju na Koroškem se gode silne nezakonitosti. Števeni komisariji Slovence kar trumoma popisujejo za Nemce.

Krvav dogodek na meji. Iz Beljaka se poroča: V soboto se je odigral na italijanski meji krvav dogodek. Posestnikov sin Peter Filafer je hotel iti na svoj dom, ki stoji nedaleč od meje. Spotoma ga je ustavil italijanski finančni paznik ter ga dolžil tihotapstva. Paznik ga je pozval, naj mu sledi v Pontebo. Filafer pa se je branil, pač pa je bil pripravljen iti z njim na avstrijski komisarijat v Pontabel. Sedaj pa je italijanski stražnik skušal Filaferja s silo spraviti s seboj; ker pa tega ni mogel, je potegnil revolver ter ustrelil na Filaferja, ki se je smrtnonevarno zadet zgrudil. Nato je italijanski stražnik pobegnil. Filaferja so prenesli ljudje, ki so ga našli, v Pontabel, od tam pa so ga prepeljali v Beljak. Italijana so še v soboto aretirali v Spodnji Donji.

Izseljenec, trgovec z deklicami. V petek je aretirala policija v izseljeniškem domu v Trstu 27 letnega Božidara Kobilanskega, ki je čakal na parnik v Buenos Aires. Hotel je prodati tri dekleta iz Galicije, med njimi dve sestre v neko javno hišo v Ameriki.

Krvav boj med policijo in anarhisti v Londonu.

Že več časa je londonska policija iskala dva nevarna anarhista imenovana Fritz in Peter, ki sta umorila več redarjev. Minister Asquith je dal londonski policiji nalog, da ju mora dobiti najsi bo živa ali mrtva. In res, policija ju je izsledila v neki hiši v Sidney-Street, ki leži v najbolj sumljivem delu Londona (London, glavno mesto Angleske). Sedemsto redarjev je obkolilo hišo in s kordoni zaprlo vse dohode. Detektiv (tajni policist) Desson je hotel z drugimi detektivi udreti v hišo. A že na

vratih ga je zadela krogla v prsa, tako da so ga odnesli umirajočega.

Nato se je razvila med anarhistoma in policijo prava pravcata bitka. Iz vseh oken so padali streli, na katere je policija odgovarjala. Zasedla je tudi okna nasproti ležečih hiš in streljala na anarhista. A kmalu se je izkazalo, da je policija prešibka. Poklican je bil oddelek vojakov, ki je skupno s policijo oblegal hišo, odkoder se je neprenehoma streljalo.

Poklicani so bili tudi gasilci, ki so naslonili visoke lestve na okna oblegane hiše. Več redarjev je zlezlo na lestvice in od tu skozi okna streljalo v notranje prostore, dočim so gasilci brizgali vodo. A pomagalo ni vse nič. Oblegana anarhista se ni sta hotela udati. Sklenila sta, bojevati se do zadnjega. Ko sta videla, da ne moreta več ubežati, sta sama sebe ustrelila. Vsled streljanja v hišo pa se je vnela tudi v njej se nahajajoča zaloga patron, in vžgala se je cela hiša. Seveda je bilo radi živahnega streljanja ranjenih več oseb, zlasti mnogo redarjev. Ranjen je bil tudi šef policije, ki je osebno vodil obleganje. Na licu mesta se je nahajal minister notranjih stvari Churchill. Pod razvalinami hiš je našlo smrt šest gasilcev.

Slovenski zrakoplovec Rusjan — ponesrečil.

Še zadnjič smo poročali o lepih uspehih, ki jih je imel prvi slovenski zrakoplovec Edvard Rusjan s poleti s svojim zrakoplovom (aeroplanom) v Zagrebu. Poročali smo tudi, da se je napotil v Belgrad, kjer se je mislil producirati, in odtam je mislil iti v vse večje kraje na slovanskem jugu. V Belgradu se je mislil producirati 7., 8. in 9. t. m. A že pri prvem poletu dne 7. t. m. je ponesrečil. Dvignil se je na poletišču veličastno v zrak, preko Save, se jadrno okrenil in v drznem poletu plul proti belgradski trdnjavi. Občinstvo je ploskalo, mahalo z robcami in navdušeno klicalo »Živio!«. Videlo je že mnogo zrakoplovcev v Belgradu, a nobenemu se polet ni tako sijajno posrečil.

Medtem se je Rusjan približal belgradski trdnjavi. Od daleč je bilo videti, kakor da bi mogočen orel krožil nad njo. Z napeto pozornostjo je občinstvo vsakemu okretu Rusjanovega zrakoplova sledilo. Nakrat se je videlo, kakor da bi orel povsili svojo perut. Množica je onemela od strahu. Zrakoplov se je še malko zazibal ter nato, kakor od krogle zadeta tica treščil na tla. Nepopisen strah se je polastil občinstva. Nastala je smrtnonevarna gnječa. Vse je hitelo proti mestu. Mahoma so bili zavzeti vsi izvoščeki in zasedeni vsi vozovi električne železnice.

V nekaj minutah se je raznesla po vsem Belgradu vest o Rusjanovi nesreči. Vse je drlo proti trdnjavi. Tu so našli Rusjana ležati v krvi na cesti. Kmalu nato je umrl. Zrakoplov je padel iz višine kakih 20 metrov na trdnjasko obzidje, odkoder je zdrčal na cesto. Kolikor se da presoditi, je nesrečo zakrivil grozen veter, ki je zrakoplovu zlomil krilo. Če je bil zrakoplov že morda vsled prevoza iz Zagreba pokvarjen, se sedaj seveda ne da konstatirati.

Nesreča je napravila na belgradsko prebivalstvo silen vtisk. Povsodi vlada žalost in tuga vsled strašne nesreče, a ta žalost je tem večja, ker se vsi Srbi zavedajo, da je bil Rusjan Slovenec — kri njihove krvi. Zlasti neotolažljiv je Rusjanov drug g. Merčep.

Merčep je Hrvat iz Zagreba, ki je kot bogataš pomagal Rusjanu pri izdelovanju aeroplana in pri nakupu potrebščin.

Rusjan je bil rojen v Gorici l. 1886. (bil je star torej šele 24 let!) in je bil zaveden Slovenec.

Časten spomin mlademu drznemu junaku — premagovalcu zračnih višin!

Listnica uredništva.

N. M.: Ime dopisnika ostane samoobsebi umevno tajno. Vendar pa dopisujte le resne stvari, nič osebnosti! — Hrastnik: Zapisali smo že in ponudimo ponovno, da takih osebnih, politično brezpomembnih napadov ne bomo objavljali. Kaj drugega! — F. Č. Novaštifta: Številke dotičnih listov, ki bi jih radi imeli, so se nam žal vse poizgubile. Dopise za »Vestnik« le pošljite. Glede organizacije pa pišite na naslov: Andrej Os t, najemnik Tolstivrh, p. Guštanj (Koroško). Pozdravi! Obrež, Verače, Kapele, Tolsti vrh, Bukovci niže Ptuj, Sv. Vid-Grobelno: Danes ni več mogoče. Pride vse prihodnjik, kar bo le še porabno! — Tolstivrh: Priloga stane K 25 ter poštnina, kolikor jo pošta zaračuna! Rabimo 3000 izvodov. Zdravo!

Listnica upravnistva.

B. K., Rog. Slatina: Potrjujemo, da imate plačano do konca l. 1911. — Glede kakega mesta se boste vedno najbolje informirali, če pišete na naslov: »Slov. trgovsko društvo v Celju«. — A. K., Rakovec 20, Dobova: Plačano imate do 1. oktobra 1910.

Poslano

Podpisani Posojilnici v Celju se je sporočilo, da se hujska proti njej in njene vložnike vznemirja s tem, da bo imela velike zgube pri Glavni posojilnici v Ljubljani.

V pojasnilo izjavlja Posojilnica v Celju, da nima pri Glavni posojilnici v Ljubljani nobenih vlog in sploh nobenih terjatev ter da z Glavno posojilnico v Ljubljani ni in ni bila nikdar v poslovnem stiku in da tudi ni njena članica.

Sploh je Posojilnica v Celju ena izmed najbogatejših in najmočnejših slovenskih posojilnic ter nudi za varnost hranilnih vlog nele rezervni fond kron 360.000 po letnem sklepu 1910, temveč tudi neomejeno jamstvo nad 4400 članov.

Posojilnica v Celju

80 registrovana zadruga z neom. zavezo.

Jšče se spreten gospodar

ki bi prevzel v oskrbo in obdelovanje večje posestvo za polovico pridelka. Drugo po dogovoru. Prodaja se tudi hiša z malo trgovino pod ugodnimi pogoji. — Naslov se izve v našem upravnistvu. 8 2-2

Pristnega vina

letnik 1908, prodaja

Franc Mihelič, posestnik, Krasna p. Studenice pri Poljčanah.

Vino ima 6 stopinj. — Cena od 50—60 vin.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

Izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgoto vlijeno obutev.

Ženitna ponudba

Samica, 27 let sara, posestnica lepe kmetije na Spodnjem Štajerskem, v vrednosti nad 30000 K se želi seznaniti v svrhu ženitve s fantom ali vdovcem v starosti 24—40 let. Razven poštenja, zdravja in pridnosti želi, da bi ženin imel kakih 1000 kron premoženja, a to ji ni glavna stvar. Resne ponudbe na naše upravnistvo pod »A. W.«

Loterijske številke.

Trst, dne 8. januarja 1911: 52, 84, 87, 8, 38.
Line, " " " " 23, 46, 88, 40, 34.

20

Zahvala.

Neža Pilih, posestnica v Trnovljah pri Celju, se ob priliki smrti svojega preljubljenega moža

Jakoba Piliha

posestnika v Trnovljah

ki je dne 5. t. m. previden s svetimi zakramenti mirno v Gospodu zaspal, zahvaljuje v svojem in v imenu cele rodbine za v boleznih in ob smrti pokojnega izkazano sočutje in tolažbo ter vsem udeležencem pri pogrebu za mnogoštevilno spremstvo na zadnji poti. Bog vsem poplačaj!

Trnovlje, 8. januarja 1911.

Javna zahvala.

Podpisana sem bila mnogo let bolna, iskala sem na mnogih krajih pri raznih specialistih zdravniške pomoči. Obupala sem že popolnoma, da bi se mi zamoglo kedaj zdravje vrniti. Končno sem se še obrnila na g. Dr. Valentina Schelesnikerja, zdravnika v Slovenjemgradu, kateri me je v kratkem času popolnoma ozdravil. Vsled tega se čutom dolžna izreči gosp. dr. V. Schelesnikeru, zdravniku v Slovenjemgradu, najiskrenejšo zahvalo in priporočam vsakemu bolniku, posebno gospem, da se v potrebi zaupno obrnejo na njega.

Slovenjigradec, dne 8. jaa. 1911.

Apolonija Zorzini, posestnica.

Zahtevajte vzorce!

Barhant, flanele, modno blago, opreme

platno, damast, kanafas itd. same novosti, razpošilja franko izvozna tvrdka V. J. Havliček in brat v Poděbradeh na Češkem. Razpošilja tudi franko po povzetju 1 zavoje 40 m raznovrstnih ostankov od poletnega in zimskega perila v širokosti 1 do 8 metrov samo za 18 K. Ugodna prilika! Izredno cen! 15-12

Izborni

20-2

brzoparilniki za krmo

ALFA

se najboljšo naročajo v

trgovini Josipa Cizel na Polzeli v Savinski dolini

kjer je vedno takšni brzoparilnik na ogled in na poskušnjo. Prihranitev na kurivu in času je ogromna! Krma je mnogo boljša! Dobiva se tudi izvrstni strešnik-zakrivač iz tovarne F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani.

Odlikovano z najvišjimi darili na mednarodni razstavi leta 1910.

Pravi čudež pri pranju na nov način

„Vzemi me seboj“

je naravnost ideal za vsako gospodinjico, ker je to sredstvo najboljše in za 55% vrednejše kot vsa druga pralna sredstva. Je edino izmed pralnih sredstev, kateri ne potrebuje nobenega drugega dodatka. — Sestoji namreč iz najboljšega mila. Potreba je le pol ure kuhati

in dosežete, da je perilo snežnobelo. — Glavna zaloga Ceh & Blitz, Dunaj XX/2, Dresdnerstrasse 82, telefon 12.359. 7-2-2

Zenitna ponudba.

Vdovec, 49 let star, brez otrok, z večjim premoženjem in gostilno v lepem kraju, vse brez dolga, želi znanja z izobraženo žensko v starosti 30—40 let z večjim premoženjem. — Le resne ponudbe na upravnishvo „Narodnega lista“ pod šifro „Vdovec“. 2-2-2

V najem se da

na več let velika trgovina z novimi stalažami in vsemi za trgovca potrebnimi reči. Trgovina je ravno na trgu pri farni cerkvi, tudi postaja ni daleč. Vse je v velikem prometu. Kdor ima veselje, lahko tam tudi dobi gostilno z vsemi pravicami v najem. Na leto se veliko vsega proda. Kdor želi vzeti, naj si stvar hitro ogleda.

FR. FURLAN, gostilničar in trgovec
Dobova pri Brežicah. 4-3-2

Superfosfat

mineralično in animalično, najzanesljivejše in najcenejše fosforkislinsko gnojilo za vsako vrsto zemlje. — Vsečina strogo garantirana. Zajamčeno najhitrejši uspehi, največja množina pridelka. — Za pomladansko setev potrebno neobhodno. — Dalje amonjakove, kaljeve, solitarjeve in superfosfate se dobiva pri tovarni umetnih gnojil, trgovcih, kmet. zadrugah in društvih. 16-14-4

Bureau Praga, Prikopi 17.

Vabilo na

X. redni občni zbor

„Lastnega doma“

registrovane kreditne in stavbene zadruge z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju, ki se bode vršil

v četrtek, dne 26. prosinca 1911 ob 6. uri zvečer v združnih prostorih Rotovška ulica št. 12.

DNEVNI RED: 1. Poročilo načelstva. — 2. Poročilo nadzorstva. — 3. Odobrenje računov za 1. 1910. — 4. Razdelitev čistega dobička. — 5. Volitev: a) načelstva, b) nadzorstva. — 6. Slučajnosti.

OPOMBA: Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši zborovanje z istim dnevnim redom eno uro pozneje; pri tem zborovanju je sklepčno vsako število navzočih združnikov (§ 60 zadr. pravil). 26-1

Načelstvo.

Nagrobne

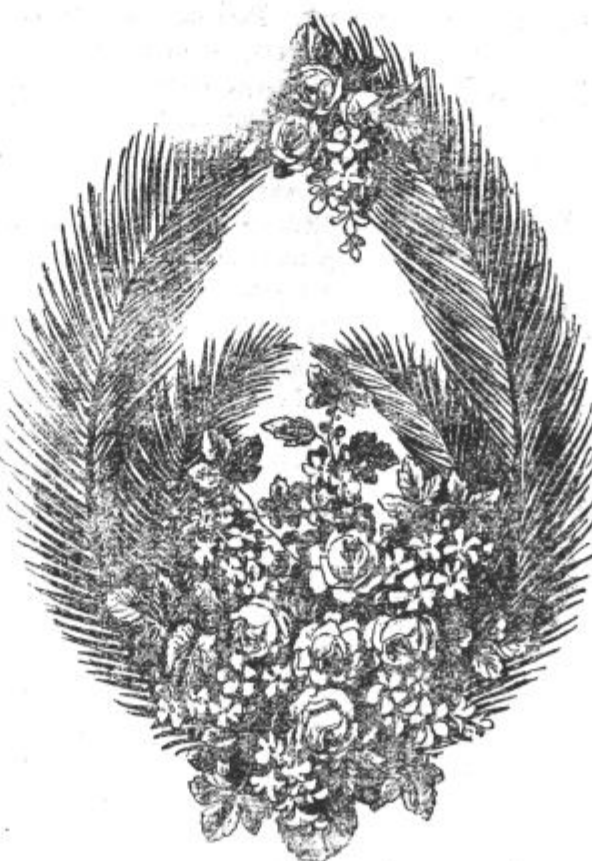
vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju. 82-1

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Suhe gobe, žito, fižol, laneno seme, sploh vse deželne pridelke kupi

Anton Kolenc, Celje

„Narodni dom“ in Graška cesta.

Istotam se dobi vse špeci-
rijsko blago, kakor žito in
deželni pridelki, najcenejše,
n: debelo in drobno. —
Premog v celih vozovih, debel
K 2'10, droben K 1'40 100 kg
na dom postavljen v Celju.
.. Drugam po dogovoru ..

Predivo in solnate vreče
se kupijo v vsaki množini.

SINGER jeve

šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah,
katere lahko vse spoznate na tem
znamenju.

24 12-1

Ne dajte se zapeljati po nazna-
nilih, katera nameravajo z nami-
gavanjem na ime **SINGER** pro-
dajati obrabljene stroje ali pa
drugod izdelane stroje, ker mi
ne oddajemo svojih strojev na
prekupovalce, ampak jih proda-
jamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.

Delniška družba za šivalne
stroje v Celju, Graška ul.

Najboljši češki nakupni vir.

S. Benisch

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega
2 K. boljšega 2 K 40 h; prima pol-
belega 2 K 80 h; belega 4 K;
belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg
velečnega, snežnobelega, pulje-
nega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha.
sivega 6 K; 7 K; belega, finega
10 K. najfinejši prsi puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg.
dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nan-
kinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavni-
koma, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim,
sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K,
14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice
200 cm dolge, 70 cm široke K 13'—, 14'70, 17'80 in
21'—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4'50, 5'20,
5'70; podpernica iz močnega rižastega gradlna. Razpošiljanje
po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj
ali zamenjati franko. Za nengajoče se povrne denar. —
Cenovnik zastoj in franko. 14 -23

S. Benisch, Deschenitz, šte. 773, Šumava, Češko.

IV. Jax & sin, Ljubljana

12 20-7

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Darujte za Nar. sklad!

Brzjavni naslov:
Brikettid Dunaj

„Brikettid“-luč

Telefon št. 4236.

V poletu vsepo-
vsod doseženo
prvo mesto.

Idealna
luč v sobi.

Radi posebne varnosti
zlasti v stanovanjih upo-
rabno. Oblastveno dovoljeno! — Naj-
cenejši in najboljši sistem. Od 1—30
luči. — Na zahtevo se Vam vpošlje
cenik zastoj. 8 4-1

Glavno zastopstvo: **Zinauer & Co.**
Sv. Jakob v Slov. goricah pri Mariboru.

Brzoparilniki za krmo

„ALFA“ so najboljši!

13 7-6

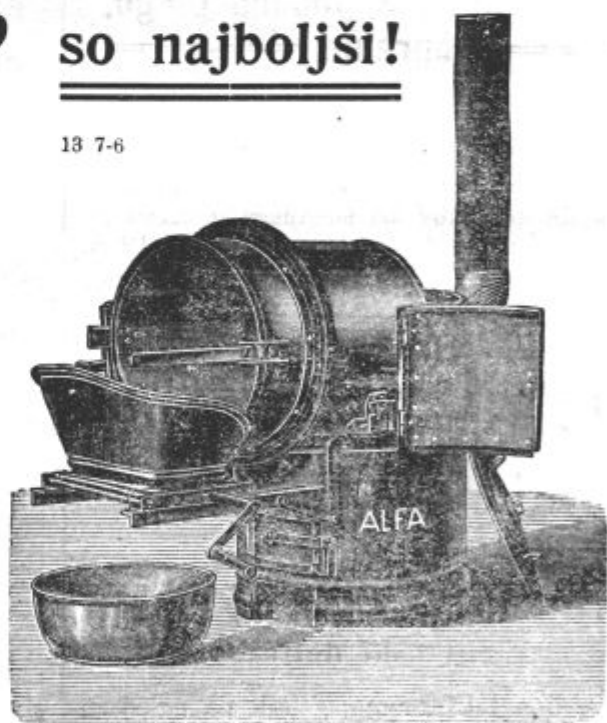
Velika prihranitev na
času, na kurivu in naj-
boljša krma to so naj-
večje prednosti istega!

Zahtevajte cenike!
Dopisuje se slovensko!

Delniška družba

Alfa Separator

Dunaj XII.

Postne hran. račun št. 54.366.

Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga
z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju,
Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član
zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hra-
nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan
razun nedelj in praz-
nikov od 8.—12. ure

*** dopoldne. ***

25 51-1

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se
obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da
dobjo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti
zastavljenju vrednot, dragocenosti ali depozitov na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun
***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****